V. évfolyam. Pécs, 1877 február 3-án. 5-ik szám.

Előfizetési díj:
Postán vagy Pécsett házhoz küldve: egész évre 5 ft., félévre 2 frt. 50 kr., negyed évre 1 ft. 25 kr. egyes szám 15 kr. Megjelenik minden szombaton. Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvkeresk. (Széchényi tér).

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára:
Egy négyhasábos petit sor egyszeri megjelenéseért 8 krt többszöri megjelenésnél árleengedés adatik. Minden hirdetés után 30 kr. bélyeg díj fizetendő. A nyílt tér 1 petit sora 10 kr. A hirdetési díj előre fizetendő.

Szerkesztői iroda:
Ferenciek utcza 22. sz. I emelet.
Kéziratok vissza nem küldetnek

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizethetni helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városházi épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, és Fesztl Károly úr könyvkötő üzletében, Király utca (nemzeti casinó épület), valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadó hivatal:
Taizs Mihály nyomdájában
Majláth-tér 22. szám alatt.

Ujra a Haynau világban.

Nagy hazánkfiát Kosuth Lajost nem szabad nyilvánosan megéljenezni, különben Tisza—Theisz darabantjai csakugy hüvösre visznek, mint átkozott emlékü Haynau zsandárai az ostromállapot és reactió fékezhetlen dühének éveiben. — Állapotaink csak valamivel rosszabbak az ostromállapot legszomorubb állapotánál. Akkor tudtuk, hogy hazánk törvényei, a koronázott király által — esküvel szentesitett törvények nem szolgálhatnak védelmünkre, akkor a hatalom magát saját nevén — önkényhatalomnak nevezte, — ha valamit parancsolt, vagy tiltott, azt megtette határozottan kétértelmüség nélkül, nem nevezte magát szabadelvünek, de nem is szorult ennél fogva egy a legromlottabb elemekből alakult mameluk sereg támogatására, az emberiség söpredékének a spitzliknek pedig legiója sem volt számosabb, nem is emlitve, hogy adóterhünk két háromszor akkora, mert hiszen oda kelle jutnunk azért, hogy nehány száz élelmes jellemtelen meggazdagodjék, és több ezer haszontalan éhenkórász folytonos függőségben, mindenre alkalmas eszköznek fentartassék. — Ilyen állapotok közt azután csakugyan nincs itt annak ideje, hogy Kossuth hazajöjjön.

A ceglédi küldöttség vasárnap jan. 28-án fél kilencre érkezett Budára, váratlannl és egész csendben jött, ne az alkotmányos(?) aeráaak gyengelábu, és még parányibb eszü Protmannja már jó előre megrakta az indóházat és minden helyiségeit fogdmeg-ekkel. Az egyetemi tanács szigoruan megtiltotta az ifiuságnak a küldöttség üdvözlését, igy csak azok jelenhettek meg ott, kik véletlenül tud mást szerezhettek a táviratról, mely a küldőttség megérkeztét jelezte.

De ott volt Theisz 80—100 gyalog, 40 lovas drabanttal, és vagy 40 darab a legutálatosabb férgek ama neméből, melynek gyalázatos teendőire csak a legelvetemültebb ember vállalkozik és ezek jegyezgették a felismert jelenvoltak neveit.

A vonat közeledtével gyülekezett a nép az indóház körül, a várotermekben volt számos országos képviselő és több egyetemi tanuló. Azt akarták, hogy egyszerüen — a pályaudvarra kimenve rendes beszéd nélkül pár szóval üdvözlendik a hazaérkezőket, midőn azonban a jelen voltak fele váltott jegyekkel már a pályaudvaron volt, Theisz bezáratta az ajtókat és igy ismét kétfelé választotta őket. Midőn a ceglédiek kiléptek a kocsikból többszörös hatalmas éljen haugzott el. Éltették Kossuth Lajost.

Drabantok által körülfogva ment a küldöttség Pestre, Theisz vezette, a ki elkiáltotta magát „éljen Kossuth“ azokat számra nyolcat azonnal befogták, és Theisz ezeket kezesség mellett sem ereszté szabad lábra, volt köztük egy tanár és két joghallgató.

A függetlenségi párt által rendezett, a „Hungariában“ tartott vacsora várta a küldöttséget, ott már azután nem alkalmatlankodtak a drabantok, de hogy a szemfüles spitzlik szorgalmasan nem jegyeztek volna mindent, az alig hihető az előzmények után.

Az egyetemi tanácsnak ismét előkellett állani, hogy megtiltsa az az egyetemi ifjuság hatvanas bizottságának működését, hogy megtiltsa a konstantinápolyi ifiusági küldöttség fogadását, sőt mi több, feloszlatottnak jelenti ki a hatvanas bizottságot.

Ime a Schmerling-provizorium után más provizorium, azután álalkotmányosság nesze semmivel a nép és nemzet részére, — azután redivivus Bach-korszak ujjabb kiadásban, most kezdődik ismét az ostromállapot Haynau-világgal, ezután nem következhetik más a reactió természetes rende szerint, mint a nemzet ujra ébredése az 1848-iki dicső napokra. Jöjjön el mihamarább a te országod!

Kossuth Lajos válaszbeszéde a ceglédi küldöttséghez.

(Az „Egyetértésből.“)

A mióta Olaszország nemzetközi viszonyai akként alakultak, hogy az itteni államférfiakkal érintkezésemre, sem tárgy, sem ok nincs, én akként élek, mint az a hajótörött, kit a habok egy lakhatlan szigetre dobtak ki; egészen kivül állok az emberi társadalmon, nincs e népes országban egyetlen egy ember is, a kivel nem hogy baráti viszonyban, de csak ismeretségi érintkezésben is állanék; a társas élet mindazon mozzanatai, melyek embert emberhez közel hoznak, reám nézve nem léteznek; annyira elvadultam az emberektől, annyira természetemmé vált az örökös magány, miszerint megvallom, napok óta lázas idegességben tart e tömeges találkozás kilátásának már csak gondolata is.

És önök, uraim! kik engem most körülvesznek, hazámfiai! véreim! fiai közös édes anyánknak, a hazának, melyet én huszonnyolcz év óta nem láttam.

Elgondolhatják önök, minő rohamát az idegrázó emlékezeteknek költi fel agyamban e találkozás! minő viharát az érzelmeknek e búbánatos öreg kebelben.

És van e találkozásnak egy különösen megindító vonása.

Önök, barátaim! (engedjék meg, hogy igy szóllitsam önöket) elhagyták ily számosan házi tüzhelyeiket, hogy télnek idején, messze idegen földre, egy több száz mértföldnyi, költséges, fáradtságos utat tegyenek; csak azért, hogy nekem — az önöktől oly rég elszakitottnak — meghozzák a kegyeletes megemlékezés üdvözletét, s engem hontalan magányomból szülőföldemre visszahivjanak.

Ha megfontolom, ki és mi vagyok én, kit önök ily rendkivüli megtiszteltetésre méltatnak, — ha számba veszem a körülményeket, én nem gondolom, hogy egy ily jelenet egy másik példájáról tudjon a történelem.

Méltóztassanak is meggyőződve lenni, hogy bár nem remélhetem is e találkozás közvetlen eredményével önöknek várakozását kielégithetni; én ez indok nemességét, mely önöket e lépésnél vezérelte, teljes mértékben méltánylom s teljes mértékben érzem a hála szent kötelességét, melylyel önöknek tartozom.

Ádta volna isten, hogy a szives megemlékezés kelyhének, melyet önök felém nyujtanak, fenekén üröm ne legyen.

Fájdalom, van.

Én ismerem nemzetemet s ép azért már egy alkalommal kijelentettem: miként én tudom, hogyha a hatalom, a jog, a történelem s a nemzet érdekei által követelt alapra visszatérne s azon hűségesen meg is maradna; a magyar nemzet ebben teljes megelégedését találná, bármi legyen is az én véleményem.

S ha most önök, kik engem hazahivnak ekként szólanának én hozzám: ime lásd, mi elégedetteknek érezzük magunkat az intézvények oltalma alatt, melyeknek alapját egykoron te vetetted meg, a csemete, melyet ültetél sok zivatarral találkozott, de gyökeret vert, megnőtt, gyümölcsöt hozott; jer megpihentetni a sír féle hanyatló ősz fejedet az elégedett haza kebelén; jer, nemzeted elégedésének szemléletében vigasztalást találni te sokat hányatott szegény számüzött.

Ha önök én hozzám ekként szólanának — lelkemre mondom — én nem zavarnám önök megelégedését kételyeimmel; én tudom, hogy az ember hite az ő menyországa; tehát azt mondanám: most bocsássad el uram! a te szolgádat békességben, mert látták az én szemeim hazám megelégedésének hirnökeit.

De önök, fájdalom! igy nem szólhatnak; sőt azt mondják: a haza bajban van, a hazát veszély környezi s ennek sulyát annyira érzik, hogy menekvés után sóvárogva, még az én gyönge tehetségem közreműködését is ily rendkivüli módon igénybe venni akarni nem restellenék.

Ez nagyon keserü ürömcsepp, az idők minden viszontagságait tulélt bizalom és ragaszkodás becses kelyhében, melyet önök felém nyujtanak.

E megtisztelő bizalom igen kedves vonása gyanánt veszem tisztelt szónokuknak azon nyilatkozatát, hogy méltányolják meggyőződéseim őszinteségét, s hogy nem oly szándokkal jöttek hozzám, mintha reám nyomást akarnának gyakorolni: hanem különféle kutfőkből vett értesitések után azt látom, hogy az én eljárásom indokai sok oldalról a hazában, nem akarom mondani, hogy szándékosan félremagyaráztatnak, hanem csak azt mondom, hogy félreértetnek. Azért élni kivánok ez ünnepélyes alkalommal arra, hogy azt a hazameneteli kérdést tisztába hozzam.

Midőn néhány év előtt a váci választók ugy, miként a ceglédiek most, engem bizalmukkal tiszteltek meg, én válaszomban egy kifejezést találtam használni, melynek közzététele miatt szegény Böszörményi börtönbe vettetett s börtönben hagyatott meghalni.

Azért emlitem ezt, mert rectificálni kivánom ama kifejezést.

Én azt mondottam volt, hogy az osztrák ház uralmát. Magyarország állami s alkotmányos életével összeférhetlennek tartom.

Ez a kifejezés nem volt szabatos. Ugy kellett volna mondanom, hogy Magyarország állami s alkotmányos életével nem fér össze oly fejedelmek uralkodása, a kik egyszersmind osztrák császárok is.

Az incompatibilitás abban van s nem abban, hogy a fejedelem az osztrák ház ivadéka. Mert ha ez egyszersmind osztrák császár is nem volna, neki magyar királyi minőségének keretén kivül nem volnának érdekei, ha alkotmányos szellemü s ha jó indulatu volna; ennek gyakorlati becsét nem korlátolná az osztrák érdekre való tekintet kényszerüsége; ha jelleme nem felelne meg a nemzet jogszerü várakozásának, a baj csak mulékony lehetne, mert csak személyességből eredne s nem a helyzetből, mely a bajt minden személyes tulajdonoktól függetlenül állandóvá teszi. A magyar király, ha csak magyar király, nem üzhetne mást, mint magyar politikát; nem lenne azon helyzetben, hogy Magyarország érdekeit osztrák érdekek miatt háttérbe szoritani vagy politikájában specialis osztrák érdekektől is tanácsot kérni kénytelen legyen. A magyar állam kormányoztathatnék jól, kormányoztathatnék roszul, de mindenesetre mint öncél foglalna helyet a történelemben. S nem mint oly tekintetek érvényesitésének factora, melyek érdekei körén kivül állanak, vagy azokkal épen ellenkeznék is. Szóval nem a személyben, nem a családban van az incompatibilitás, hanem az osztrák császári minőségben.

E tekintetek által vezéreltetve tettem én már egyszer azon nyilatkozatot, hogy ha még az én életemben akként alakulnának a viszonyok — a mint egykor valószinüleg alakulni fognak — t. i. hogy Ferenc József császár és király fején nem lenne többé az osztrák császári korona, hanem csak Szent-István koronája: engem a kormány-formák iránt igen határozott nézeteim nem akadályoznának abban, hogy haza menjek, habozás nélkül megtenném és minden tartalék gondolat nélkül letenném kezébe a hűség esküjét és meg is tartanám becsületes loyalitással mind halálomig.

Nagy szó ez én tőlem, uraim! én tőlem, ki inditványozója valék annak, hogy a nemzet a trónvesztést elhatározza, én tőlem, a ki közt és azon kéz között, melybe a hűség esküjét leteendő volnék, egy iszonyatos vértenger áll, melynek képét az én szemeim elöl az idők folyásának semmi fátyola sem képes elfedni, mert az emberi lélek szerencsétlenségeihez tartozik, hogy mig azt, a mire emlékezni szeretne, igen könnyen feledi, az nincs tehetségében, hogy magának feledést parancsolhasson ott, a hol a megemlékezés egy örökös lelki kin.

És én még is szavamnak állanék és haza mennék és hűséget esküdném nemzetem királyának.

Ezeket azért tartottam jónak ily határozottan elmondani, mert a nyilvánosságnak némely tekintélyes közlönyei az országban azt vetették szememre, hogy az én haza nem menetelem az „engesztelhetlenség“ bélyegét viseli magán.

Remélem azok után, a miket elmondék, meg fogtak önök győződni, hogy ez nem igy van. Szavamat is adom önöknek uraim! hogy engem nem engesztelhetlenség, nem szenvedély, nem személyes tekintetek vezérelnek.

Én képviselővé lett megválasztatásomra adott válaszomban csak azért s egyenesen és kirekesztőleg csakis azért ismételtem azon nyilatkozatomat, hogy én nem léphetek alattvalói viszonyba egy oly fejedelem iránt, a ki egyszersmind osztrák császár is; mert én a fejedelmi souveranitásoknak egy személyben ily cumulatióját, hazánk állami jogaival, jólétével, alkotmányos életével merőben összeférhetlennek tartom.

Nem is hiszem, hogy e nézetem alaposságát kétségbe vonni lehessen; oly tény ez uraim! melynek sulyát az ország minden közérdekü kérdésénél a nemzetélet minden mozzanatánál mindennap keservesen érezi: a közjognál, az országlati rendszernél, a közigazgatási szervezkedésnél, a financiáknál az adózási systemánál, a vámkérdésnél, a bankkérdésnél, a közgazdászat egész terén, a nemzeti háztartás minden ágánál.

És ez másképen nem is lehet Mert azon egy körülmény folytán, hogy a magyar király egyszersmind osztrák császár is, idegen érdekek keveredtek az országlati politikába; idegen érdekek, melyek — kivéve az érdektalálkozásnak oly igen igen ritka esetét, mint a minő a keleti kérdésnél előfordul — Magyarország érdekeitől jóformán mindég eltérők, velünk igen gyakran ellentétesek. Pedig nincs az a bölcsesség, nincs az a hatalom a világon, mely az eltérő vagy ellentétes érdekvonulakat párhuzamosan egymás mellé coordinálni képes lehetne. Ezt még az isten sem teheti, mert mathematikai absurdumot ő sem tehet.

A helyzet e fatalis összeférhetlenségéből elkerülhetlenül ki kellett fejlődni azon végzetteljes iránynak, melylyel szemben nemzetünk századok óta egy sysiphusi küzdelemben áll, örökké abban izzadva, hogy a töméntelen sziklát fölhengeritse a meredélyen: ha irtózatos küzdelmekkel pár ölnyire föllökte, a szikla ujra visszagördül; azt az irányt értem, melyet az utóbbi szerencsétlen eredményü alkukisérletnél a hatalom akként formulázott, hogy a „birodalom egységének és nagyhatalmi állásának tekintete előtt minden más tekintetnek hátra kell vonulni“ — jognak, igazságnak, önállásnak, önkormányzatnak, a történelem ölén kifejlett nemzeti szellem követelményeinek, az anyagi jólét szabad fejlődésének; — mindennek.

Ez incompatibilitás következtében hazánk nem öncél; s az nem is lehet. Ha és a mikor ama mindent háttérbe szoritó tekintet nem állná utját annak, hogy a nemzet saját javának mint öncélnak eszközlésében szabadon mozoghasson akkor Ausztria érdekei állják utját; s ezeket, ha a hatalom mint magyar király mellőzni hajlandó lenne is, mint osztrák császár nem mellőzheti. Ez a helyzet fatális kényszerüsége, melyen személyiségek nem változtathatnak; ha és a mikor pedig. Austria érdekei nem állanák utját nemzetünk szabad mozoghatásának, akkor elé áll ama mindent háttérbe szoritó tekintet és azt mondja: nem az a mérvadó, hogy mi kiván a te javad, te Magyarország! hanem az, hogy mit enged meg a birodalom egységének, nagy hatalmi állásának tekintete, mely előtt a te javadnak háttérbe kell állani.

Ha e fatalis helyzetnek még szüksége lehetett volna valamely nagyon kézzel fogható illustratióra, azt megadta önöknek a legutóbbi napok történelme a bankérdésben. E kérdést már csak még a legengedékenyebb hunyászkodás sem merte a „közösügyek“ rovatába beleirni; hangosan kiabálják, hogy Magyarországnak joga van önálló nemzeti jegybankot állitani; és mégis akadályt akadályra görditenek elébe, mert az „összetartozandóság“ vontató kötele még azt is oda ráncigálja annak a mindent háttérbe szoritó tekintet molochjának áldozatai közzé.

Ilyen a helyzet. No már uraim! én ezzel az incompatibilitással szemben, hontalanságommal egy élő tiltakozást képezek. Én a magyar nemzet állami függetlenségé nagy elvének jó formán utolsó képviselője vagyok az élők között. — Minden igénytelenségem mellett is egy kapocs vagyok az elévülhetlen jog s az esélyek változandósága között; letéteményese vagyok egy szent ereklyének, mely az ősök, és a velem egykoru nemzedék vérrel pecsételt hagyományaiból szállott kezemre, hogy annak az utódok számára rendületlen őre legyek. Istent hivom bizonyságul, hogy e helyzetemre, melyet a változhatlan mult jelölt ki számomra, s a hazafiui kötelességre, mely e helyzethez kötve van, nincs és nem lehet semmi befolyással semmi abból, a mi bennem emberi; nem azért állok én meg őrállásomon, melyet a történelem parancsolt reám, mintha nekem abban kedvem telnék, hogy a jellemsilányság satnyaságaival szemben rendithetlen következetességet fitogtassak; nincs bennem semmi hajlam ágaskodni, hogy másoknál magasabbnak hazudjam magamat. Ezek hiábavalóságok, mint a predikátor mondaná. — Hogy mit mond, vagy mit nem mond a történelem, annak nevéről, ki porrá lett, arról az a por semmit sem tud. S én hetvenöt évemmel e porráléthez már nagyon közel állok. A hiuságok hiuságai számára nem lehet hely annak keblében, a ki fél lábbal már sirban áll. Ha én őrállásomtól senki kérésére meg nem szököm, azt azért teszem, mert helyt állanom a kötelesség parancsolja.

Vajjon azon kevés homokszem legördülése közben, mely az én életem homokórájában még hátra lehet, előadja-e még magát a viszonyok oly fordulata, hogy a történelem logikája az alkalmiságot beleakaszthassa azon kapocsba, melyet az én őrállásom képez? Azt nem tudom; ámbár hitem erős, hogy az isten nem halt meg, azért, hogy oltára elhagyatott; hanem azt tudom, hogyha az esélyek változandósága, mely gyakran igen váratlan fordulatokban mozog, ily alkalmat hozna elő, s az nem találna kapocsra, melybe magát beleakassza, mivelhogy én őrállásomat hűtlen elhagyám: ennek hazánk jövendőjére oly balvégzetü következései lehetnének, miszerint én megérdemleném, hogy nevem emlékét nemzedékről nemzedékre átok terhelje, a mig magyar él.

Hát kérem önöket, hazafi barátaim! ne akarjanak engem kisértetbe hozni. Méltóztassanak megfontolni, hogy végtelenül nagy a különbség az önök helyzete közt, kik a hazában benlaknak s az enyém között. — Önök, bármi legyen is keblük hite, sziveik aspiratiója, az által, hogy az incompatibilis helyzetet türik, s annak keretében iparkodnak a haza bajain enyhitgetni, nem adnak fel semmi hitet, semmi aspiratiót, nem zárnak ajtót semmi alkalom előtt, melylyel a jövendő kinálkozhatik. De én feladnám, én ajtót zárnék; mert az én hazamenetelem formalis erkölcsi kötelezettséget róna reám, hogy bármit hozna is a jövendő, én mindenesetre respectáljam és sérthetlennek tekintsem azon kapcsolatot, melyet én hazánk állami létével s alkotmányos életével összeférhetlennek ismerek. Az én helyzetem, uraim! még azokétól is különbözik, kik az emigratióból hazatértek. Nem akarom ezt bővebben fejtegetni, nehogy arrogansnak látszassam, a mi bizony nem vagyok, csak annyit mondok, hogy én hazamenetelemmel nemcsak magam hajlanám meg (a mi nem sok tárgyilagos nyomatékkal birna,) hanem az ügynek, melyet képviselek, zászlóját is letenném azon viszony zsámolya előtt, a melyet nemzetem állami életével incompatibilisnek tartok.

Hosszasabban időztem álláspontom politikai természetének fejtegetésénél; mert az én hazamenetelem kérdéséről sokan akként beszélnek a hazában, mintha az személyes áldozat kérdése volna. Ha ilyen volna, önöknek, uraim! joguk volna azt tőlem feltétlenül megkövetelni. De itt nem személyes áldozat kérdése forog fenn, hanem az, hogy én lemondjak hazám azon jövendőjéről, melyre nemzetünket jogosultnak is tudom, képesnek is tartom, lemondjak annyiban, a mennyiben arra befolyással lehetni a történelem logikai folyamatán képesithet.

No már én azt gondolom, hogyha ilyesmit csak kivánni is általában valaha lehetne, a kivánat csak azon esetben birhatna indokoltság színével, ha a körülmények akként állanának, hogy az én hazamenetelem nyomatékosan segitségére lehetne a nemzetnek, az ország szomoru helyzetében oly változást idézni elő, a mely hazánknak ugy jelenére, mint jövendőjére határozottan üdvös befolyást gyakorolna.

Hát méltóztassanak kérem nem határozatlan sejtelmek, hanem gyakorlatiasság szempontjából maguknak számot adni, hogy mi lenne annak eredménye, ha én önök kivánságát teljesiteném.

Arra, hogy én haza menve a helyzet megváltoztatására sikerrel közreműködhessem, kettő közül egy okvetlenül megkivántatnék. Vagy az, hogy a képviselőház kifolyása legyen a nemzet elhatározott akaratának, visszatérni azon jogos történelmi alaphoz, mely ha nem is enyésztethetné el egészen az incompatibilitástól elválaszthatlan bajokat, de azokat legalább gyakorlati minimumra szállitaná le; vagy pedig megkivántatnék rendelkezési hatóság.

A mi az elsőt illeti, kérdem én, mit tett a nemzet, miként készitette elő a talajt az emlitett irány valósitására, mely nélkül pedig az ország sulyos helyzetén segiteni lehetetlen? A boldogtalan közösügyes alku megkötése óta háromszor volt a nemzetnek alkalma a felett itéletet mondani, s az itélet mindig a jogos történelmi alap megtagadására ütött ki. Nagy felelőség terheli ezért a történelem, az utókor előtt a jövő nemzedéket. Önöknek uraim! nagy lelki megnyugvásukra szolgálhat, hogy Ceglédi e felelősségben nem osztozik: de Ceglédi még nem a nemzet: s ez háromszor reá ütötte pecsétjét a közösügyes alkura, mely a nemzetet az alkotmányos élet puszta látszatának maszlagával elszédítve, az országot irtózatos nyomoruságba sodorta, a nélkül, hogy még csak annyit is eszközölne,

hogy e nyomoruság árán béke legyen Magyarország s Ausztria közt. Hát miként lehet azt gondolni, hogy, nem mondom egy ily közönséges ember, mint én, de akárki is segithetne a nemzeten, a mig az saját vesztébe ily megátalkodottan rohan?

A mi pedig a hasznos működhetés másik alternativáját, a rendelkezési hatóságot illeti: valami oly ábrándban csak senki sem ringatja magát remélem, hogy ha én haza mennék, a bécsi udvar hajlamot érezhetne magában, engem felszólitani, hogy csak méltóztassam a dolgokat elrendezgetni legjobb belátásom szerint; ők mindent aláirnak, mindenre megesküsznek, mint 1848-ban tevék (persze azon tartalék gondolattal, hogy majd keresnek módot a kibuvásra ép ugy, mint akkor tevék). Sőt remélem, még csak azon ábrándban sem ringatja magát senki, hogy a bécsi udvar, ha nem is kinálna meg rendelkezési hatósággal, de legalább alkuba bocsátkoznék velem, mint bocsátkozott Deákkal tiz év előtt. Ily ábrándhoz sok más egyeben kivül a mi nincs, és nem is lehet, a körülményeknek olyatén pressióját kellene felteuni, mint a minő akkor fennforgott, de minőnek most hire sincs. Mert a keleti bonyodalmak nagyon veszélyesen fontosak ugyan, de nem oly természetüek, hogy az országlati rendszer megváltoztatására pressiót gyakorolhatnának. Mert e kérdésben a dynastia hatalmi állása s jövendője és hazánk s a birodalom érdekei közt találkozás van; — ha tehát a hatalom oly politikát követ, mely ez érdek-solidáritásnak megfelel, nincs azon helyzetben, hogy engedményekkel legyen kénytelen e politika számára nemzetünk lelkesült támogatását megszerezni, mert ez a nemzeti létfentartás ösztöne által számára biztositva van. Ha pedig ellenkező politikára határozná magát, azt lehetlen nem tudnia, hogy ilyennek lelkesült támogatására a magyar nemzet semmi áron meg nem nyerhető; azt pedig, ugyhiszem mégis csak senki sem teszi fel én rólam, hogy én akármi engedmények árán is segédkezet nyujthatnék arra, miszerint a nemzet ily öngyilkos politikának támogatásába beleszédittetni csak meg is kiséreltessék.

Az én hazamenetelem használnának ily ábrándos suppositiói tehát magukban elenyésznek. — Hát mi maradhatna fenn? Egyedül az: hogy én elfoglalva a képviselői széket, melylyel Cegléd megkinált, egy kis gyakorlattal ismét beletanulnék a szónoklás rég elszokott mesterségébe; hát héba-korba felszólalnék; s tegyük fel, hogy tán figyelemmel meg is hallgatnának. — És aztán? — — aztán szépen leszavaznának; és maradna minden, a mint van; és a nemzet látná, hogy biz az én hazamenetelem is csak amolyan üres hólyag, a mely kisebb nagyobb zajjal elpattant, nem hagyva hátra nyomot maga után; és én pár hónap alatt tökéletesen lejárnám magamat; tökéletesen nullifikálnám magamat, még csak azon kis befolyást is eljátszva, melyet egy vagy más kérdés felvilágositásával a közvélemény tájékozására innen, távol magányomból tán néha gyakorolhatnék.

Ez volna a gyakorlati eredmény. No már én ugyancsak nem vagyok nagy véleménynyel tehetségeim felől, de álszerénykedésből azt még sem akarom dissimulálni, hogy a kinek egykor a viszonyok megengedték hatályosan belenyulni nemzete történelmébe, az bármi közönséges ember legyen is különben, a körülmények kedvező alakulása mellett, meglehet még nyomhatna valamicskét a mérlegben. S azért azt mondom: kár azt a kártyát, melyet Kossuth Lajosnak hivnak, elvesztegetni akarni. Jobb azt nyugodni hagyni, mig a viszonyok akkint alakulnak, hogy kijátszásának megkisérlésével a nemzet tán még nyerhet is valamit.

Vajjon, ha ily eset előadná magát, nekem mit parancsolna a hazafiui kötelesség? E felett most hasztalanság volna elmélkedni, mert a számbavételt igényelhető körülményeket nem ismerjük. Arról méltóztassanak meggyőződve lenni, hogy az én eljárásom felett a miként most, ugy a mig élek, mindenkor nem személyes tekintetek, hanem a józan politikai számtan s a gyakorlati szempontból jól átgondolt hazafiui kötelesség érzete határoznak.

Ezeknek sugallatából teszem most azon nyilatkozatot, hogy önök megtisztelő kivánságának engedni nekem sem nem szabad, sem nem tanácsos.

Avagy azt gondolják önök uraim! hogy ha én édes hazánk nagy érdekeinek megsértése nélkül haza mehetnék, én meghivást várnék arra, hogy a hontalanság sivatagját szülőföldem viszontlásával feleseréljem?

Tudják e önök mi az, a mit honvágynak hivnak? Mi az a rettenetes állapot, melyet az, a ki benne szenved, csak az által fejezhet ki, hogy „fáj szivem, lelkem, fáj minden tagom".

Oh! én ismerem! velem jár magános bolyongásaimban, melyeknek fáradalmában az érzékek eltompulását keresem; velem virraszt az éjnek csöndében éjféli mécsem mellett; velem fekszik le, hogy csak szakgatott kábulást, de üditő álmot alig hagyjon szállani fáradt tagjaimra; velem kél fel, hogy mellemen üljön a napnak foglalatosságai közben, és megkeseritse ételem szük falatját, ürmöt vegyitsen italomba, és elhomályositsa még azt a gyönge öröm sugárt is — az egyedüllit, mely bús magányomat még kissé felderithetné — azt, melyet a nyugodt elménck a tudomány, s a természetteli társalgás adhat.

Igen, én tudom mi a honvágy; s kifejezhetlen hálával áldanám a percet, mely felhagyna lélekzenem a nélkül, hogy lélekzetembe a honvágytól elszorult kebel tompa óhaja vegyüljön.

Hanem volt nekem egy öreg barátom: Ujházy László. Mig én a népes Olaszországban számüztem magamat az emberek társaságából, ő számüzte magát Amerika rengeteg vadonjaiba. Erőt vett rajta a honvágy. Kezeit tördelve járt fel s alá kalibájában búsan szomoruu, mint a fogoly oroszlány, és fel fel sóhajtott: Könyörüljrajtam jóságos Isten! ne hagyd lelkierőmet összeroskadni a lelki kín alatt! És gyermekei, látva, hogy mennyit szenved, azt mondák neki: menj haza édes jó apánk! És az ősz számüzött öklével mellére ütött és imigy felelt: „Menjek haza! Hát ez a kis biró itt! Azt akarjátok-e hogy miután más mindent elveszitettem, még önérzetemet, lelkiismeretem tisztaságát is elveszitsem?" Nem ment haza. De nem birt a honvágygyal tovább küzdeni. Főbe lőtte magát.

Nemde tragikus legombolitása az élet tragoediájának!

Hanem mivé lennének a nagy elvek, ha martyrjai nem akadnának!

Én kérem az istent, tartsa meg, a miként eddig tevé, lelkemben az erőt, hogy a bubánatnak semmi terhe miatt ne vágjak elébe a halandóság törvényeinek; de bár mit hozzon is a jövendő, azt tudom, hogy, miként Ujházy nem tevé, ugy én sem fogok a honvágy kinjaitól lelkiismeretem tisztaságának árán szabadulni.

Higyjünk barátaink! Várjuk el mit hoz a jövendő; várjuk el azon törhetlen elhatározással, hogy jó mint balsorsban, rendületlenül meg álljuk helyünket, mely számunkra kijelöltetett.

Jézus egykoron ekként szólott keresztelő Jánosnak: „Hagyj békét most nekem, mert igy illik nekünk, a mi tisztünknek minden igazságát betölteniink."

Én is azt mondom önöknek: Hagyjatok most engem békével atyámfiai, mert illik nekem az én tisztemnek minden igazságát betöltenem.

Fogadják önök mély hálámat rendkivüli szivességükért.

Tartsanak meg engem, öreg szolgájukat, jó emlékezetükben. Engedjék reménlenem, hogy neheztelés nélkül válnak meg én tőlem. Isten áldja meg a hazát! Isten áldása legyen önökkel!

*

A beszéd végével nehány percet engedve a zokágos és meghatottság lecsillapodására, Simonyi Ernő bemutatta Kossuthnak Kállay Ákost, ki szive vágyainak ellentállni nem birván, csatlakozott a ceglédi küldöttséghez és teljes magyar diszöltönyben jelent meg Kossuthnál: Faragó Józsefet, ki nejétől és két leányától kisérve 10-ed magával csatlakozott Nagy-Körösről a ceglédi küldöttséghez.

Ezen bemutatások után Nyujtó Pál csinos szavakba foglalva röviden átadta Kossuthnak a pesti két egyetem ifjuságának üdvözletét és üzenetét, a mire Kossuthnak arca felélénkült s azt válaszolta: „No ennek örvendek, ennek igazán örvendek, mert a jövő az ifjuságé és a haza jövőjének sorsa az ifjuság kezében van. Mi öregek lassanként kidölünk és nekik hagyjuk a feladatot: a haza jövőjét biztositani.

Ezen üzenetet annál szivesebben veszem, mert sajnosan tapasztaltam, hogy az ifjuság a multban nem mindenkor önzetlenül csak a hazáért és a haza jóléteért lelkesült. Vigye meg nekik és adja át, szives viszont üdvözletemet."

A kőrösi származásu ifju Póka Kázmér azután az ötöd éves technikusok külön üdvözletét nyujtotta át Kossuthnak, mit Kossuth szintén szivesen fogadott.

Ez alkalommal átnyujtotta azon telegrammot is, melyet mint a ceglédi küldöttség vezetője Veszprémből kapott; és melyben a veszprémiek a ceglédi missiójához csatlakoznak és tisztelteteljes üdvözletüket küldik a nagy számüzöttnek.

Hasonló táviratot kapott már az előző napon Ihász Dániel ezredes Debrecenből.

Kovács ceglédi polgár egy fehér kalapot nyujtott át Kossuthnak, melyet Reinitz Samu budapesti kalapos, ki állitólag 1848-ban már csinált kalapot Kossuth számára, ezt ugyanazon mintára készitvén emlékül küldötte. Kossuth ezen kalapot azonnal fejére tevén, azon megyjegyzést tette: „és jól eltalálta fejemet is, izlésemet is."

A küldöttség tagjaihoz fordulva felszólitá őket, hogy miután már ide fáradtak nézzék meg szerény lakását, kertjét és házatájékát.

Ezek után Kossuth tudtára adta a küldöttség tagjainak, hogy e napokban Turinba fog menni a hová különben hónapok alatt is csak egyszer megy és ez alkalomból lefogja magát fényképeztetni és a küldöttség minden tagjának saját kezével aláirt egy-egy példányát megküldendi. Felszólitván a polgármestert, hogy e célból neki a küldöttség névsorát adja át, a mit a polgármester azonnal teljesitett, a küldöttség névsora egy ceglédi könyvkötő által készitett diszkötésbe foglalva nála amugy is megvolt.

Egy másik — hasonló kötésbe foglalva — átnyujtotta neki a küldöttség szónokának Dobos Jánosnak beszédét.

Erre az ünnepélyes fogadtatás befejeztetett, a küldöttség tagjai részint a ház belsejében, részint a kertben eloszlottak. Kossuth néhányaktól kisérve előbb a virágházat mutatta be vendégeinek és egy szép fehér kaméliát levágva azt az egyik Faragó kisasszonynak nyujtotta át. Azután felment irószobájába, hová néhányan kisérték öt, köztük a beteg Dobos János is. Ezekkel társalgott, midőn Simonyi öt arra figyelmeztette, hogy nagy baj van, mert két Faragó kisasszony van, s csak az egyiknek adott kaméliát; mire Kossuth egész készséggel lejött a virágházba és felkerestetve a másik Faragó kisasszonyt, egy szép kaméliát levágott és azt neki átnyujtotta, ki azt örőm könyektől ragyogó szemekkel átvevén, boldog érzettel távozott.

Kossuth ujra felmenvén irószobájába, ott társalgott Kállayval, Molnár Sámuel és többekkel. Addig a küldöttség tagjai az ebédlőben Kossuth borát kóstolgatták, és odakint a kertben a ceglédi dalárda tagjai, kikhez sok mások is csatlakoztak „Isten áld meg a magyart" énekelték, ezt követte „Kossuth Lajos azt üzente," „Esik eső karikára" és több más nemzeti dalok. E közben Kossuth kilépett az első emeleti erkélyre és meghatottan hallgatta a dalokat, melyek oly régi s oly kedves emlékeket idéztek fel kebelében. Bartha Fer. a polgármester kérte Kossuthot, engedné meg neki néhány szőllőgalyat a kertjéből hazavihetni, hogy azokat otthon külön művelhesse. (Bartha ur ismeretes arról, hogy szenvedélyes szőllőmivelő.) Kossuth azonnal intézkedett, hogy kertésze e kivánságot teljesitse, a ki a kivánságot azzal bővitve teljesitette, hogy a galyak helyett gyökereket adott, melyeket Bartha szerencsésen nagy örömmel haza is hozott.

A vágy, hogy a küldöttség minden tagja bár mi csekély emléket is vihessen Baracconéból, általánossá lett, a mit aztán a Thuiák és Cyprusok sinlettek meg leginkább, melyeknek egy-egy zöld ágát a küldöttség tagjai kalapjukra tüzték a fehér és vörös tollak mellé. Kossuth a kert egyes ismeretes bokrai és fáit mutogatta meg a küldöttség tagjainak, köztük azon Cupressus Funebrist is, melyről Deák sirjára az emlékágat küldte, ez azonban a hideg elleni oltalmul szalmába lévén burkolva látható nem volt.

Visszatérve szobájába, beszéd közben az ott jelenlévőknek bemutatta azon diszkardot, melyet Bethlen Gábor kapott a török szultántól, mint a fejedelemség jelvényét, midőn Erdélyország fejedelmévé felavattatott.

Ezen kardot Kossuth felövezte akkor, midőn a kormányzói esküt letette.

Ezen kardnak hüvelye domború ezüst mű, markolatja elefánt csont, ugy ez, mint a hüvely, korálokkal van diszitve.

Ugyanezen diszitésekkel van ellátva azon tőr is, mely a karddal együtt ugyanazon tokban foglaltatik.

Megmutatta ugyan ez alkalommal az 1849-ben általa alapitott magyar érdemrend első osztályának disz jelvényét, melyből mint tudva van csak egyetlen egy adatott ki az országgyülés rendeletéből Bem tábornoknak, ki mint tudva van Aleppoban halt meg 1850-ben. A török kormány ezen rendjelvényét a tábornok halála után Kossuthnak mind a rend volt nagymesterének átküldötte. Kossuth ezen unicumot az erdélyi muzeumnak odaajándékozta, és rövid idő alatt rendeltetési helyére juttatja.

A tekéző szoba kandallója felett függ arany keretbe foglalva azon disz-okmány, melyet Kossuth London városától kapott midőn annak diszpolgárává választatott.

Az okmány finom hártyára (pergament) van irva, és egy széles arany arabeszkekből álló keretbe van foglalva. Ezen munka annak idejében 2000 frtba került.

Irószobájában van e célra csinált és szekrényekben elhelyezett, dobozokban elrakva füvészeti gyüjteménye, mely már több mint hét ezer példányt foglal magában, mind ezek nagy gonddal vannak általa és Ihász ezredes által száritva, felragasztva, és természeti osztályok szerint elrakva. Minden példánynál az osztály, a faj, és nem nevét latin és magyar nyelven, Kossuth saját kezével irta oda.

Ugyanott van könyvtára, egy csiga és őslénytárgyak gyüjteménye.

A szoba egyik sarkában fekete állványon van Kossuth cararrai márványból faragott mellképe, melyet egy olasz művész készitett számára. A falakat néhány olaj festésü tájkép disziti, melyek Ferenc fiának kitünő művei.

Ugyanezen szobában voit igen szép arany keretbe foglalva ideiglenesen elhelyezve Madarász Viktor jeles festőnknek Petőfy halálát ábrázoló szép képe. Ezt Kossuth különös örömmel mutogatta látogatóinak mint igen becses ajándékot, melyet uj évre Madarász Viktortól kapott.

E közben az elindulásra kitüzött idő megérkezett, a küldöttség számára fentartott külön vonat a kapu előtt megállt, a mire a jelenet megváltozott a szerte mulatozó küldöttség tagjainak szemei ujra könnyekkel teltek el és a bucsuzás szomoru pillanata elérkezett. Kossuth ujra kijött lakházának ajtaja elé, a küldöttség minden tagjával kezet szoritott és könnyes szemekkel vonult be házába. A küldöttségi tagok zöld galyakkal felékitve néhányan a kertésztől emlékül kapott és cserepestől elvitt virággal kezükben lassan haladtak a kapu felé és foglalták el üléseiket a készen váró kocsiban.

Kossuth e közben a ház erkélyén megjelenve busan nézett a távozók után, kikhez hasonló látogatói Baracconénak még nem voltak.

A vonat elkészülvén, „éljen Kossuth Lajos" kiáltásokkal d. u. 2 óra 35 perckor elindult és a mig csak látható volt, a fehér kendők lobogása, az éljen kiáltások meg nem szüntek.

Kossuth az erkélyen állva az egész idő alatt fehér kendőjét lobogtatta a távozók felé s midőn a vonat láttávolból eltünt, könnyező szemeit megtörülve szobájába ment Ihász ezredessel és Simonyi Ernővel, ki másnap reggelig Baracconéba maradt.

A küldöttség tagjai vagy 20 perc alatt Turinba megérkezvén az indóház előtt összecsoportosult 4—5 ezerre menő nép által a részvét minden jeleivel és éljen Kossuth, éljen Magyarország kiáltásokkal fogadtatott, a mit ők éljen Olaszország, éljen Viktor Emánuel kiáltásokkal viszonoztak és igy a nép ezrei által kisérve vonultak szállásaikra. A vonulás közben a rendőrség a kocsikra különös figyelmet forditott, nehogy a nagy tolongás közben valakit vagy legázoljanak, vagy megsértsenek. A küldöttség Turinban több szállodában volt elhelyezve, a melyeket Ihász ezredes volt szives számukra felfogadni és az iránt intézked i, hogy a vasutra megérkezve ott egy tolmácsot találjanak, ki őket az e célra készen tartott omnibuszokon lakásukba szállitotta.

A konstantinápolyi küldöttség.

PERA, jan. 27. A küldöttség szerdán délután utra kelt Bujukderéből Várna felé, éjjel azonban vissza kellett térni a gőzhajóval, mivel tüz ütött ki rajta. Csütörtökön ismét elutaztak Konstantinápolyból szinte gőzhajón. Rettentő vihar dühöngött. Éjfélkor Várna alá érkezve, az iszonyu szélvész és hullámok nem engedték a hajót a kikötőbe bejutni. Minthogy minden erőfeszités meghiusult, s a hajóparancsnok belátta a további erőködések sikertelenségét, a hajó az iszonyu viharban ismét visszafordult s Konstantinápolynak vette utját. A gépnek teljes erejéből kellett működni s igy a kőszén már délután fogyatékán volt. Ha estig nem értünk volna kikötőbe, mindnyájan elveszünk. Négy óra körül az árbóc csúcsán volt matróz szárazföldet pillantott meg s ennek folytán csodálatosan megmenekültünk. Az utolsó kőszénkészlettel sikerült épen a Bosporus torkolatába bevergődni. Perába ma reggel érkeztünk s itt az udvar és a magas porta szerencsekivánatokkal fogadott. Elutazás eshetőleg a legközelebbi Lloyd-gőzössel történik Trieszt felé. — A küldöttség.

— **A magyar miniszterek most** megint Bécsben járnak, látogatják a közös és osztrák minisztereket, konferentiáznak, alkudoznak végnélkül külön és közösen és ugy Wodianer báróval a bank részéről. Trefort miniszter befejezte az egyességet a Theresianum ügyében, melynek báttaszéki urodalma a magyar alapitványok közé bekebleztetett, és jövedelme ezentul kizárólagosan magyar növendékek részére lesz forditható.

A bankügyben bécsi jan. 31-ki távirat szerint az egyesség létrejőtte biztosnak, tekintetik mennyiben a magyar kormány elfogadta az osztrák kormány és bank feltételeit, és Lucam a bank főtitkárának tervezetét.

— **A m. kir. pénzügyminisz-**ter a következő körrendeletet intézte valamennyi törvényhatósági közigazgatási bizottsághoz, kir. adófelügyelőkhöz és kir. adóhivatalhoz, a kir. adófelügyelők által saját hatáskörükben elrendelendő adótörlések tárgyában: Fölmerült kételyek eloszlatása és egyöntetü eljárás elérhetése végett az 1876. XV. t-c. 4., 5. és 6-ik §§-ai alapján kijelentetik, hogy azon esetekben, midőn a) az adózó évközben elhal, b) az adózónak keresetadó alá tartozó üzlete évközben megszünt, c) az adózó keresetadójának alapját képező tárgy elpusztul vagy megsemmisül, vagy végre midőn d) házaknál a lakbér a lakrészek üresen állása miatt megszünik, a kereset- illetőleg házadó letöröltetése iránt első fokban a kir. adófelügyelő, második fokban a törvényhatóság közigazgatási bizottsága határoz.

— **A képviselőház mentelmi** bizottsága tárgyalta Wodiáner Béla képviselő ügyét. A kereset az 1872-ki választások idejéből eredt és Wodianert vesztegetési kisérlettel vádolja. A bizottság egyhangulag kimondotta, hogy a mentelmi jog felfüggesztésének helyét nem találja. E szerint Wodianer ellen a vesztegetési kisérletet nem lehet bebizonyitani, és büntetni. — Reméljük a képviselő házban nem lesz az ügynek ily sima lefolyása.

— **A zágrábi egyetemi ifjuság,** mely a budapesti ifjuság nyilatkozata ellen tett felszólalásban is kerülte a panszláv érzület kitejezését, jan. hó 28-ról egy kiáltványt tett közzé, mely Majkoff orosz tanár támadása ellen van intézve, és ebben kemény kifejezésekkel utasitja vissza az orosz barátságot azt is mondván többek közt, hogy ha az oroszok a török birodalombeli szlávokat felszabaditani akarják, előbb önmagukat szabaditsák fel. — Elevenre találtak.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A január 24-én tartott képviselőházi ülésben felolvastatott a magy. tud. akademia elnökének levele, melyben a képviselőház tagjait, a Deák Ferenc halála évfordulóján tartandó külön ünnepélyes akademiai közgyülésre hivja meg. — Napi rendre került: az uzsora törvény módositásáról szóló tjvaslat részletes tárgyalása. — A központi bizottság javaslata felett, mely a 8% kamatlábat kivánja maximum-ul megállapitatni, nagyobb vita fejlődött ki, melyben többen részt vettek. Zsedényi 6%, mások 9%, 10% mellett szólaltak föl. A többség a központi bizottság szövegezését fogadta el. Ülés végén Madarász intézett interpellatiót a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez: az alapitványi számadások ügyében kinevezett bizottság iránt.

A január 25-iki ülésben az uzsoratörvény módositásáról szóló tjvaslat tárgyalása, többnyire a közp. bizottság szövegezésének megtartásával befejeztetett. — A Deák-siremlék ügyében kiküldött bizottság javaslata feletti intézkedés, a módositott tervek előterjesztéseig elhalasztatott.

Január 27-én. Az uzsoratörvény módositásáról szólló tjvaslat végleg elfogadtatván, hasonló célból a főrendiházhoz küldetik át. Steinacker Ödön a belügyminiszterhez, az italmérési jog szabályozása iránt, — Helfy I. a miniszterelnökhöz a bankügyi alkudozások tárgyában intéz interpellatiót. — Végül elnök felkéri a ház tagjait, hogy az Akademiában holnap tartandó Deák ünnepélyre fekete ruhában jelenjenek meg.

A főrendiház is e napon rövid ülést tartott.

KÜLFÖLD.

Konstantinápoly. A porta Montenegró és Szerbia között a béketárgyalások folyamatban vannak. A porta kész Montenegró részére engedményeket tenni; három felkelő tartomány katonai főkormányzósággá fog átalakittatni és a főkormányzó mellett polgári kormányzókat is fognak kapni; ezenkivül zaphiek fognak katonailag szerveztetni az osztrák csendőrség mintája szerint s ezek felé benszülött keresztényekből állani.

Bécs. A porta és Szerbia részéről a békealkudozások folytatására Alekó pasa és dr. Zukits bécsi képviselők bizattak meg. Az eddigi értekezletek után minden jel oda mutat, hogy a béke Törökország és Szerbia közt rövid idő alatt megköttetik.

Belgrád. A kormány a nemzetgyülést összehivni szándékozik, hogy azon békefeltételeket, melyek felett a portával megegyezik, előterjessze. A szerb nép is igen hajlandó a béke megkötésére.

Bécs január 3. A „Pol. Corr."-nek jelentik: Constant pasa a nagyvezér megbizása következtében külön küldetésben Cettinjébe megy, hogy a direkt béketárgyalásokat Montenegróval megkezdje. Durandó olasz consul és Monson angol consul szintén Cettinjébe mennek, hogy Constant békeküldetését támogassák.

(Bár a békealkudozások folynak, a háboru készülődések sem szünetelnek. Si vis pacem, para bellum.)

Páris. Gambetta a budgetbizottság elnökévé választatott. — A francia kamara 100,000 frank segélyt szavazott meg egyhangulag a francia indiai gyarmat éhhalállal fenyegetett lakósságának segélyezésére. A kormány megtagadta az oktatótisztek küldetését Konstantinápolyba.

LEGUJABB.

PÉTERVÁR. Jan. 31. — A „Golosz" a török-szerb békealkudozásokra vonatkozólag ezeket mondja: Oroszországban egy okos ember sem kivanhatja a szerb háboru megujulását, melynek következményei a keleti kérdést összebonyolitanák. A török hadsereg győzelmes benyomása Belgrádba megbontaná a hatalmak fáradsággal szerzett kölcsönös viszonyait, melyek Törökországra nézve most egyedüli alkalmas alapul szolgálnak; ha pedig Szerbiának sikerül kielégitő békefeltételeket nyerni, ugy jelentékenyen megkönnyülne a hatalmak föladata a keleti nehézségek elháritásában. A „Golosz" végül azon kivánságát fejezi ki, vajha a szerb kormány a portával kötendő becsületes béke által kivenné a játékból lételét.

Különfélék

— *A „pécsváradvidéki tanitóegylet"* f. é. február 8-án Pécsváradon ez évi rendes közgyülését tartandja, melyre az egylet tagjai és a nevelés barátai ezennel tisztelettel meghivatnak. — A gyülés tárgyai: a) Pótolhatja-e az erköles a vallástanitást a népiskolában? b) Összekapcsolható-e a terményrajz a gazdászattanitásával a népiskolában? Ha igen, mi módon? c) Egy természettani előadás. d) Tisztujitás és egyéb egyleti ügyek. Vasbányatelepen 1877. február hó 1-én Schmidt Boldizsár, egyleti elnök.

— *A pécsi jótékony nőegylet január* 28-án tartá évi rendes és ezuttal tisztujitó közgyülését, melyre a tagok nem ugyan igen nagy, de mégis érdekeltséget mutató számban jelentek meg. Az egylet működéséről szóló jelentés felolvastatván a tett inditványok tárgyalására került a sor. Elhatároztatott Pécs sz. kir. város közgyüléséhez azon kérelmet intézni, hogy a sok tekintetben káros, és nagy visszaélésre alkalmat adó házi koldulás megszüntetésére hathatósan intézkedjék, — továbbá felhatalmazás adatott az ujonnan alakitandó választmány részére, hogy az esetleg időközben felállitandó gyermekkert bizottságának a tőke biztositása mellett az egylet tőke vagyonából 4000 frtot rendelkezésére bocsásson. Szontagh Hermin egyleti alelnöknő, és Erreth Emilia pénztárnokné urhölgyek köztelkiáltással az egylet tiszteletbeli tagjaiul választattak meg. — Ezután elnöknő Cseh-Köver Anna ő nsága saját és a választmány részéről megköszönve az eddigi szives bizalmat a közgyülés kezébe visszabocsájtja felhatalmazását és felszólitja a közgyülést választási elnök és titkár nevezésére. — Szontagh Hermin alelnöknő meleg érzelmü és kerek szép beszédben megköszönte a választmány nevében is elnöknő szives fáradozását, nem különben a választmánynak benne helyezett bizalmát és támogatását. Ezután a tisztujitás következett; megválasztattak közfelkiáltással elnöknőnek: Cseh-Kövér Anna ő nsága, pénztárnoknak: Erreth Emilia urnő, titkárnak: Kaufmann Nándor úr. Az alelnökökre nézve többen szavazást sürgettek, azonban végre mégis felkiáltással választattak: Egry Mar

és Schmidt Mari urhölgyek. A választmány alakitására a szavazatok beszedésére Krasznay Mari, Schulhof Roza és Wachauer Julia urhölgyekből álló bizottság neveztetett.

— *Január 28-át mint Deák Ferenc* halála évforduló napján hazánk több városában kegyeleti ünnepélyt tartottak, melyek közül a magy. tud. akademia által rendezett leginkább érdemel említést. Az akademia diszterme ez alkalommal zsufolásig megtelt válogatott közönséggel, a terem székein a főrendek, képviselők s a társadalom igen sok kiváló tagjai foglaltak helyet. A miniszterek, s törvényhozás tagjai, és az akademiai tagok nagyrészt diszmagyarban jelentek meg. Nehány perccel 11 óra után megkezdődött az ünnepély, Lónyay Menyhért olvasván fel rövid megnyitó beszédét. Ezután Csengery Antal emlékbeszéde következett. Deák életének és müködésének kevésbbé ismert mozzanatait tárgyalja a mü. A felolvasás majdnem három óra hosszáig tartott. Majd Tóth Kálmán alkalmi költeményét olvasta fel Győri Vilmos, végül Szász Károly szavalta el pályenyertes költeményét, s ezzel az ünnepély véget ért. Pécsett e napon egy a szinházban tartott „Deák apó“ cimü emelygős, bohózatféle előadáson kivül semminemü nyilvános megemlékezés nem történt Deákról. Kapcsolatban ezzel felemlitjük, hogy a felállitandó Deák-szobor költségeinek fedezésére kibocsájtott ivekből egy hozzánk is beküldetett, melyre azonban még eddig egy adakozás sem jegyeztetett fel, — a minek nyilván az az oka, *hogy sz rkes tőségünkben senkire semminemü pressio nem gyakoroltatik.*

— † *Egy hozzánk beküldött gyászjelentés* szerint, özv. Piller Józsefné szül. Berger Anna mult hó 29-én életének 83-ik évében, végelgyöngülés következtében elhúnyt. Béke poraira!

— *Követésre méltó. Puszta-Apáthi*ban (Tolnam.) e hó 14-én a cselédség az ottani jeles tanitó Házy Ferenc inditványa folytán egy olvasókört alakitott, a melyre eddig már 24-en iratták be magukat. Jan. hó 21-én tartatott meg az alakulási gyülés, a mely alkalommal Házy Ferenc elnöknek választatott s elhatároztatott, hogy havonkint minden tag fizet 10 krt, mely összeg hirlapok beszerzésére fog forditttatni, a fentnevezett tanitó vasárnaponkint reggel 9—12 óráig felolvasást fog tartani. Az első felolvasásra a beirt tagok mind megjelentek s figyelemmel hallgatták a felolvasást. Előfizettek több lapra. Az összejövetelek a tágas iskola tantermében tartatnak. Üdvözöljük a nemes törekvést, ugy az inditványozó buzgó tanitó urat, valamint Garay Antal számtartó urat is, kinek a szép cél megvalósitása körül kiváló érdemei vannak.

— *A magyar nyelv hódit Konstanti*nápolyban. A magyar küldöttség tisztelgése alkalmával a Seik-ul-izlamnál szóba jött a magyar nyelv is. A seik igy szólott: „Már volt szó róla, hogy Konstantinápolyban tanfolyam nyittassék a magyar nyelv számára. Ez kitünő eszme. Én magam ezentul több ifjat fogok Magyarországba küldeni, hogy ott magyarul tanuljanak.“

— *Rablás. A somogyi rögtönitélő* bíráskodás hirdetésekor már felhivtuk a közbiztoság őreit, hogy a határos baranyamegyei járásokat szemmel tartsák. Noha hirét vettük, hogy a somogyi betyárok egy csapata a gólyai vasuti állomásnál a pandurok szemük láttára átkelt a Dráván, mégis maradt még belőlük itthon is, sőt Baranya megye sem mondható tisztának e söpredéktől. — Most arról értesülünk, hogy e héten a kisasszonyfai plébános urat rabolta ki három legény, kik a kocsist arra kényszeritették, hogy a lovak szinlelt megbetegedése miatt a különben már esti hét órakor erősen bezárt plébánia épület ajtaját kinyitatta. — A plébános urnak nem lévén a pénz bőviben a kár nem tetemes, de fegyverét és némi ezüst pénzét elvitték, üldöztetésük sikeretlen volt. Ezen rablással gyanusitott nehány pásztor legény befogatott és vizsgálat alatt áll.

— *Egynéhány központi „jól értesült“* lap „hitelt érdemlő forrásból“ azon hirt meritette, hogy Kovács Zsigmond pécsi püspök „legközelebb“ Veszprémbe fog áthelyeztetni. Mi azonban e hirnek semmiképen sem adunk, vagy is inkább nem adhatunk hitelt.

— *Beküldetett. Aludirott választmány* kedves kötelességének tartja t. Deésy K. úrnak a mértan, t. Skoff urnak a természettan és ft. Verbőczy úrnak a magyar irodalom köréből a pécsi kereskedelmi egylet helyiségében tartott ép oly érdekes, mint tanulságos felolvasásukért az egylet tagjai nevében — legőszintébb köszönetüket kifejezni. — Pécsett 1877. jan. 25-én. A pécsi keresk. önképző és betegsegélyző egylet választmánya.

— *Hol van a váltóhamisitó Komá*romi? Ez a kérdés jár most itt Pécsett szájról szájra. Hogy feleletekben sincs hiány, azt mondanunk sem kell. Az egyik „gyanitja“ hogy valahol főbe lőtte magát, a másik „fogadni merne“, hogy Törökországba ment, a harmadik meg nem tartja lehetetlennek, hogy egy szép reggelen Komáromy megint csak itt terem „természetesen a kellő pénzzel“ stb. stb. Határozott tudomása azonban senkinek sincs az eltüntnek hollétéről.

— *Erny György 1875. évi aug. 11-én* meggyilkolt és megrablott pesti gazdag magánzó gyilkosainak bünpere öt napi végtárgyalás után első birósági itélettel fejeztetett be f. é. jan. 26-án a budapesti kir. bünfenyitő törvényszéknél. Tudvalevőleg a gyilkosság egyik tényezője Rydl Gotthard mindjárt elfogatása után a börtönben megmérgezte magát. Az itélet, melytől vádlottak és kir. ügyész is fellebbeztek, igy szól: Rydl Ignác krakkói születésü 47 éves mérnök, utóbb budapesti lakós, tolvajlás miatt büntetve volt, Füzessery Géza ügyvéd által védett I. rendü, és Korczinszky László ügyvéd feddhetlen előéletü, dr. Emmer Kornél ügyvéd által védett II. rendü vádlottak az Erny Györgyön 1875. évi aug. 11-én elkövetett rablógyilkosság bünrészességében bünösöknek kimondatnak s Rydl Ignác a jelen itélet kihirdetésétől számitott husz évi, Korcinszky László pedig ezen itélet kihirdetésétől számitott tizenöt évi börtönbüntetéssel fenyittetnek. Kötelesek ezen kivül a rabtartási és ezen törvénykezési eljárás költségeit megfizetni.

— *A Somogyból Zalába men külö* rablók kipusztitása céljából az utóbbi megye területére is elrendeltetett a statárium. (Készek lehetünk arra, hogy a rablók és gyilkosok most Baranyát szemelik ki „müködésök“ szinhelyéül.)

— *Ez sem mindennapi. Nagy-Magya*ron egy özvegy férfi szintén özvegy nővel kötött ismeretséget s pedig azon komoly szándékból, hogy őt elvegye. Igen, de az özvegy férfinak legényfia is van, aki meg hasonló tisztességes szándékkal látogatott el az özvegyasszonynak csinos, eladó lányához. Mikor aztán a dolog annyira érlelődött, hogy az esküvőhöz kellett látniok, akkor vették észre, hogy a kettős atyafiság lehetetlenné teszi az egybekelést. A bajt azonban úgy háritották el, hogy mind az apa, mind a fiu ugyanazon órában egyszerre tartotta az esküvőt.

— *A ki meghalt, nem él. Virgi*niában (Neveda) közelébb egy adósságcsináló fiatal ember elhagyta az atyai házat s egy távoli vidékre menekült hitelezői elől. Nemsokára következő táviratot kapott a gondos atya: „Fia az r—i bányákban agyonütve találtatott; mit csináljak a holt testel?“ Feleletül érkezett: „Itt küldök 150 dollárt; temesse el.“ A fiatal ember jól mulatott, mig el nem költötte a pénzt. Ekkor levelet irt atyának, melyben értésére adja, hogy valami gaz Baecker nevü egyén hamis táviratot küldött, a 150 dollárt elköltötte s még tőle is kért kölcsön; azért igen jó lenne, ha atya 200 dollárral segitene rajta, hogy haza menve aggódó szüleit megvigasztalhassa. Az aggódó atya utolsó válasza ez volt: „Drága fiam! Már egyszer eltemettelek s az elég; a ki meghalt, nem él. Nincs semmi közöm a halottakkal. Élő apád!“

— *Ritka szaporaság. Angolországban* Conway község templomában egy sirkövön a következő felirat olvasható: „Itt nyugszik Conway lakos Hookes Miklós ur, a ki atyának: Hookes Vilmos Esqurienak Alice nejétől negyvenedik gyermeke és huszonhét gyermek atyja volt. — Meghalt 1837. márc. 20-án.

Carneval. A pécsi, városi tüzoltók e hó 10-én a Schole-féle sörcsarnokban zártkörü táncvigalmat rendeznek. A belépti jegyek a kibocsájtott meghivók előmutatása mellett Réder Károly üzletében (főutca Edhoffer féle házban), a tüzoltók örtanyán s a bál napján a báli pénztárnál válthatók és pedig személyjegy 1 frt. s a családjegy 2 frtjával. A tiszta jövedelem a tüzoltó betegsegélyző pénztár javára fordittatik.

*

A mohácsi jótékony nőegylet álarcos bálja az idén jan. 27-én volt. Kevés álarcos volt látható, de a megjelentek izléses öltözékeikkel inponáltak. Igy főkép Radánovich középkori keleties öltözékben Balogh nővérek mint szép hevesi menyecskék, Náray és Kramberger mint aratólányok. A tánemulatságon teljes jókedv uralkodott, mi az ifju férfi nemzedéket másnap 10 óráig nem hagyta el, a jó hangulatot nagyban nevelte a bál-bizottsági elnöknő — Millich Péterné — előzékeny modora s a megjelent hölgyek, kik közt Goócs Gyulánét, Hatos M., Kugyeray G., Philipp J., Koleszarits emlitjük meg. Nem hagyhatjuk emlités nélkül a szünóra alatt rendezett sorsjátékot, mely alatt 14 igen szép nyeremény-tárgy sorsoltatott ki; a bálon netán meg nem jelent sorsjegy tulajdonosoknak tájékozásul ide iktatjuk a nyerő számokat: 215, 303, 543, 394, 298, 72, 165, 470, 480, 392, 136, 482, 71, a főnyereményt a 47-es szám nyerte.

— *Egy fiatal ember ajánlja magát a* magyar és német szép és helyesirásból igen kedvező feltételek mellett alapos oktatást adni. Bővebben értekezhetni: Nagy-Flórián utca 16. szám alatt.

— Azon fogkészülékek közt, melyek minden tekintetben jónak bizonyulnak, **Dr. Popp** bécsi cs. kir. udv. fogorvos ur **Anatherin szájvize** kétségkivül az első helyet foglalja el. Ezen **Anatherin-szájvíz** több mint 25 év óta kitünőnek elismerve, s ezer meg ezer üvegszámra a világ minden részébe szétküldve van, az orvosok által fog- és szájbetegségek miatt gyógyszerül rendeltetik.

Nagyon ajálható Dr. **Popp növény-fogpora** is, mely naponkénti használat mellett kitünő hatasu. — Az **Anatherin-fogpaszta**, mely nem tartalmaz az egészségnek karos anyagokat, mint ez a legtöbb fogpasztáknál előfordul, a legjobb és legkényelmesebb fogtisztitó szer. Odvas fogakat legjobban a **fog-plombe**-bal lehet betölteni, mi által a fogszú továbbharapódzása és a fogcsont meglazulása megakadályoztatik.

Jó leikiismerettel figyelmeztethetünk tehát mindenkit, a ki egészséges szajt és ép fogakat óhajt **Dr. Popp J. G.** bécsi cs. kir. udvari fogorvos **Anatherin készitményeire**, melyek Magyarorsz g összes gyógyszer táraiban és illatszerkereskedéseiben kaphatók.

IRODALOM.

A „Borászati Lapok“ szerkesztőségétől dr. Entz Ferenc visszalépvén, e lap szerkesztését Molnár István, a budai vincellérképezde igazgatója vette át. Az első két szám változatos tartalommal megjelent. Előfizetési ára 3 frt egész évre, mely összeg fennevezethez egyszerre küldendő be. Ajánljuk a hazai, különösen pedig városunk és megyénk értelmesb borászainak figyelmébe mint olyant, melynek terjedését nemzeti gazdaságunk érdekében legfőbb óhajtásaink közé számitjuk.

„Magyar Hirlap“ cim alatt Budapesten az év elejével a jeles tollu Kuliffay Ede szerkesztése mellett egy politikai napilap indult meg, melyről minthogy a hirlapolvasást meglehetősen mellőző középosztály számára jelenik meg s minthogy mind ügyesen s változatosan szerkesztett beltartalma, mind csinos külalakja s olcsóságánál fogva arra érdemes, hogy a legelterjedtebb lapok egyike legyen: nem állhatjuk meg, hogy azt a hirlapolvasó közönség figyelmébe ne ajánljuk. A „Magyar Hirlap“-nak főérdeme, hogy mindenben világosan, tárgyilagosan szól; egyik politikai párthoz sem tartozik. Nevezett lap a 26. számtól kezdve megnagyobbitott alakban jelen meg. Ara egy évnegyedre csak 2 frt 50 kr. Előfizethetni rá Budapesten, a kiadóhivatalban, Sugár ut“ 2. sz. alatt.

Az „Összehasonlitó irodalomtörténelmi lapok“ első száma, melyet Kolozsvárott Dr. Brassay Sámuel és Dr. Meltzl Hugó inditottak meg, elöszavában elmondja a vállalat célját és indokat. A lapnak két fő feladata lesz. Az egyik: a magyar irodalom legjavának bemutatása a külföldön; a másik: a külföldi irodalmak legjobbjának bemutatása magyar földön. E szerint a közlöny tartalmát képezendik: 1. Eredeti essai-k, értekezések (ugy magyar, mint más nyelveken.) 2. Egyéb értekezések, kritikák, (szintugy.) 3. Irodalmi szemle, (a magyar irodalmi német, a külföldi magyar nyelven.) 4. Symmikta (szintugy; ezek közt népdalok, mesék stb,) Megjelen havonként, a szünidő julius és augusztus kivételével 2-szer, rendszerint $^1/_2$—1 iv tartalommal; egész éven át legalább 20 ives kötetben. Ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. o. é. Külföldön Németország kivételével: egész évre 20 franc.

A **„Közigazgatási lapok“** 4-ik számának tartalma: Centuria contrarietatum et dubietatum. Dr. Concha Győző kolozsvári egyetemi ny. r. tanártól. — A közigazgatási bizottságok hatásköréről. Dr. Ziskay Antal főügyésztől. — A közigazgatási tisztviselők kinevezéséről. Bóné Géza megyei fő jegyzőtől. — Külföldi szakirodalom. Mészáros Károly megyei főjegyzőtől. — A kerületi elöljárósági intézmény. Barth László fővárosi jegyző urtól. — Közigazgatási szakirodalmunk. Közigazgatási szemle: A felekezeti iskolaszékek számadásai. György Aladártól. — A fővárosi rendőrség állása közegészségügyi administratiónk keretében. — Vegyesek. Közigazgatási Döntvénytár. Előfizetési ára egy évre 10 frt.

Táborszky és **Parsch** zenemükereskedésében Budapesten megjelent: Kammeier — Polka Française zongorára Rozenzweig Vilmostól. Ára 50 kr. Katzer-induló, zongorára Rohrbacher Károlytól. Ára 60 kr.

KÖZGAZDASÁG.

Stiriai borvásár.

A marburgi gazdasági egyesület és borászati egylet együttes ülésben elhatározták, hogy egy egész Sztiriára kiterjedő borvásár tartassék, főkép tekintettel a magyarországi versenyre. A borvásár Marburgban fog tartatni és pedig husvét után, miután tavaszszal a bor csendes és legjobban szállitható. — Miután megyénk bortermelői az osztrák iparnak kedvező nyomoruságos vámpolitika miatt nagyrészt a steyer borvevőkre vannak utalva, ezen borvidékünkre nézve mindenesetre érdekes borvásárra figyelmeztetjük a közönséget.

*

Philloxera ellen tengeri termelés. A párisi akadémia közleményeiben folyton hirdetik a phyll. ellen feltalált és kisérlett szereket — de azért a phyll. folyton terjed — legujabban Orleans departementben konstatálták. Az akadémia „comptes rendus“ legujabban a következő közleményt hozza: Gachez hosszas vizsgálódás után azon felfedezést tette, hogy a szőlő ott, hol a sorok közt vörös tengeri volt ültetve, a philloxerától ment maradt. Gachez másfél év óta ültet tengerit a szőlő közé, és azóta azon egyetlen phyloxerát nem talált, ellenkezőleg a tengeri gyökerei telve voltak phylloxerával.

A bankkérdésről.

A magyar banknak, ámbár még nem létezik, már eddig is egészen csinos compendiumot képező története van. Visszanyulik ez — hogy tovább ne menjünk — egész az 1869. évi pénzválság idejébe, midőn az országgyülés a válság okainak kifürkészésére és ennek ellenszere gyanánt, a jegybankügy kérdésének megvitatására egy enquête-bizottságot küldött ki. — Azon idő óta a bankügyben jelentékeny fejlemények csak eszmeiek, a közvélemény felfogásának fejleményei voltak.

Talán nem felesleges emlékezetbe hozni, hogy az orsz. m. iparegyesület volt az első, mely ezen kérdést akkoriban — nemzetgazdasági szakosztályában — behatólag tárgyalta, és határozott állást foglalt az önálló magyar jegybank mellett; az egyesület volt az első, mely határozott javaslatokkal lépett fel, kimutatván nemcsak a bank felállitásának lehetőségét, hanem egyszersmind módokat ajánlván, és pedig többett is, melyek szerint a bankkérdés már akkoriban meglett volna oldható.

Azóta hét év mult el, és mai napig a magyarországi közvélemény lassan-lassan arra az álláspontra küzdötte fel magát, melyet az egyesület mindjárt kezdetben elfoglalt. Sokat irtak és beszéltek e tárgyban jobbra-balra, de valami nevezetesebb uj eszme, mely az érintett szakosztályi tárgyalások alkalmával megpenditve nem lett volna, fel nem merült.

Hét évi küzködésnek eredménye tehát csupán az volt, hogy a közvélemény meggyőződött arról, a mit egyesek már akkor egész határozottsággal hirdettek, hogy t. i. önálló bank nélkül lehetetlen az országnak prosperálni, hogy a bank felállitásának semmi jogi akadálya Magyarországra nézve nincs, hogy a bank-technikai akadályok legyőzhetők. . . . . Ezek képezik hét év vivmányait, . . . nem uj eszmék, de legalább általánosan elismertek mai nap.

Hanem hét év elveszett. Hogy ezen idő alatt az ország mit veszitett annak folytán, hogy a bankkérdés megoldva nem lett, hogy pénzpiacunk felett az osztrák nemzeti bank hagyományos magyarellenessége uralkodott, hogy minden felmerült ujabb pénzválság, az osztrák bank eljárása folytán csak sulyosabbá tétetett az országra nézve, hogy a szédelgő üzletekkel ezer egészséges alapon nyugvó üzlet is elsepertetett, hogy a termelés a hitelügy rendezetlensége folytán békókba volt verve, hogy pénzpiacunk és állami hitelünk hét éven át azok kegyelmére volt bizva, kik Magyarország gazdasági függetlenitését a legnagyobb mértékben perhorrescálják, mindezen veszteségeket felszámitani is alig lehet.

Annyi bizonyos, hogy ha Magyarország törvényhozása ezelőtt hét évvel azoknak nézetén indult volna el, kik a bankügy megoldásának nehézségeivel minél előbb szembeszállni ohajtottak, s kik előre megmondták, hogy minél továbbra halasztatik a rendezés és az önálló magyar bank felállitása, annál nehezebb lesz az: most a helyzet egészen más volna, az ország meg lett volna kimélve azon óriás veszteségektől, melyeket a pénz- és hitelügy rendezetlensége, az abból keletkezett termelési és forgalmi nehézségek, és — hogy többet ne mondjunk — az ujabban egész a groteszkségig elterebélyesedett uzsora okozott.

Ugy véljük, hogy az ilynemü tanulságokból már elég volt. A Sybillakönyvek első két csomója tüzbe van dobva; csupán egy chanceunk van még; ugy hiszszük, ideje volna magunkat elhatároznunk, hogy legalább az utolsó maradványt megmentsük.

Hogy ez most még lehetséges, azirant semmiféle kételynek nincs helye. — Az utolsó jelszó, melyet a magyar bank ellenzői Bécsben szárnyra bocsátottak, abban áll, hogy igenis Magyarországnak joga van önálló bankot állitani, de nincs ehhez elég tőkeereje.

Ennek illustrálására igen alkalomszerü következő összeállitás:

„A nagy európai bankok jegyforgalmának, érefedezetének és alaptőkéjének összehasonlitásából tünik ki az, hogy mekkora pénzerő szükséges egy központi jegykibocsátó bank felállitásához.

„Ime, közöljük ez adatokat a legujabb kimutatások alapján, a számadatok mind millió osztrák értékü forintra lévén redukálva:

Bank	alapt.	ércfed.	jegyforgal.
Angolországi bank	145.$_5$	290	271.$_9$
Franciaországi „	72.$_9$	870	1027.$_2$
Németbirodalmi „	59.$_9$	156.$_7$	353.$_3$
Belga nemzeti „	20	47.$_3$	133.$_1$
Németalföldi „	13.$_6$	131	149.$_8$

„Az itt emlitett öt banknak együttvéve van 321.$_9$ millió forint alaptőkéje, 1695 millió forint ércfedezete és 1946.$_3$ millió frt jegyforgalma. A bankok alaptőkéje, átlag tehát az ércfedezetnek csak egy ötödrészét s a jegyforgalomnak csak egy hatodrészét teszi.

„Ebből a tanuság, hogy ha Magyarország önálló jegybankot akar állitani, mely ne legyen roszabb helyzetben az alaptőkét tekintve, mint az emlitett öt európai bank, akkor a megkivánt ércfedezetnek egy ötödrészét, és a bankot azonnal fel lehet állitani.

„Az a kérdés tehát első sorban, hogy mekkora tényleges jegyforgalomra van szükségünk, és e kérdésnél ismét a statisztikai adatok után kell elindulnunk. A szükséges jegyforgalom nagyságának megitélésénél a főtényezőt az illető ország lakosságának száma képezi. A népszámlálási adatok szerint az emlitett öt jegybank területén tett a lakosság: (mellé állitjuk millió frtokban a jegyforgalmat)

	lakosság	jegyforgalom	
Anglia	20.209,671	271.$_9$	millió frt.
Franciaországban	37.847,478	1027.$_2$	„ „
Németbirodalom	38.459,646	353.$_3$	„ „
Belgium	4.940,570	134.$_1$	„ „
Hollandia	3.529,168	159.$_8$	„ „
összesen	103.886,474	1946.$_3$	millió ft.

„Esik tehát egy lélekre átlag miutegy 18 frt. És igy Magyarország 15 millió lakosságának szüksége van 170 millió frtra, minek egy hatodrésze tesz 28.$_6$ millió frtot.

„Tehát 28.$_6$ millió frtra volna szükségünk, hogy oly jegybankot felállithassunk, mely Magyarország jegyforgalmi igényeit kielégiteni képes legyen.

„És ki meri azt állitani, hogy ezen összeget Magyarország ne lenne képes előteremteni, hiszen magának a budapesti pénzintézeteknek betétei a mult év végén 50.111,245 frtot tettek, s az egész magyar korona területén a takarékbetétek állománya 179 millió 161 ezer 944 frtra rugott. Nem szenved tehát kétséget az, hogy ha Magyarország akarja, képes is lesz a bank felállitására megkivánt alaptőkét összehozni. És ha ez meg van, a további feladat egyszerűn a bankteehnika körébe esik. És a mint a Franciaországi bank 72.$_9$ millió alaptőkével és jegykibocsátási monopoliumával kitudta eszközölni, hogy dacára az utóbbi háborúban történt nagy mesarcolásnak, most 870 millió frt ércfedezete van, vagy hogy a németalföldi bank 13.$_6$ millió alaptőke mellett ércfedezetét 131 millió frtra fel tudta vinni, ép ugy képes leend a magyar jegybank is rövid idő alatt oly ércfedezetet előteremteni, mely az alaptőkének ugyan nem teendi tizszeresét, mint a most nevezett két banknál, de mindenesetre elég nagy leend arra, hogy egy 170 millió forintnyi jegyforgalom kellőleg fedezve legyen, ugy hogy a jegyeket minden pillanatban aranyraezüstre lehessen beváltani.“

Ezen előadáshoz nem szükséges bővebb commentár, azért tartózkodunk is attól, hogy e kérdést bővebben vitassuk. Egy megjegyzést azonban nem hallgathatunk el. — A túlbizakodás kétségtelenül nagy hiba mindenkiben és főleg hiba azokban, kik egy állam sorsát intézni hivatva vannak De bizonyára még nagyobb hiba az önerőben vetett bizalom teljes hiánya, kivált akkor midőn ez erőt tettre kell fesziteni. — Bármily mesések legyenek is egyik vagy másik pénzconsortiumnak kincsei, és bármenyire panaszkodjunk is szegénységünk vagy helyesebben mondva elszegényedésünk felett, mindazonáltal annyi bizonyos, hogy Magyarországnak, mint egésznek, milliárdokra menő vagyoni ereje mellett minden consortium kincse eltörpül. Hiszen maga az államvagyon, az összes államadósságok és passivák leszámitásával, az 1875. évi zármérleg szerint, még mintegy 150 millió forint többlet mutat; holott akárhány nagy és hatalmas állam van, melynek nagy adósságaival szemben nagyon jelentéktelen államvagyon áll, s melyek vagyonmérlege óriás passivát mutat fel. De ettől eltekintve, maga a földbirtok Magyarországban az erdélyi megyékkel együtt, mely mintegy 70 millió holdra rúg, legalább ötezer millió frt. értéket képvisel: csupán a házi állatoké legalább 800 milliót; a házaké legalább ugyanannyit, nem is szólva az iparban, kereskedésében és mezőgazdaságban berukázott óriás tőkéket. Ily nagy vagyontőke mellett, mely legalább 10,000 millió frt. értéket képvisel, Magyarország nem lenne képes egy bank felállitására 26—30 millió frt. tőkét előteremteni; ellenben az osztrák bank, melynek összes rendelkezésére álló saját vagyona (a 80 milliós bankadósság leszámitásával, mely ez idő szerint csak osztrák állami adósságlevél alakjában van meg) alig haladja túl a 30 milliót — képes nemcsak ily tőkét előteremteni, hanem egész Magyarország felett uralkodni: ez valóban ugy hangzik, mint valami mesebeli ejaculatio.

Perse, a mi tőkénk nincs liquid állapotban, az osztrák nemzeti banké pedig abban van; de miért nincs a mienk és miért van az övé? Csupán azért, mert mi eddig ugy akartuk, és ugy intézkedtünk, hogy igy legyen: a mely pillanatban azt akarjuk, hogy másképen legyen, másképen lesz.

A. É.

Az osztrák-magyar cukoradó kérdése.

Egy német szaklap behatólag tárgyalván a német cukoripar kérdését, az osztrák cukoradóról is szól és valóban megdöbbentő adatokat állit össze, melyekből kitünik, hogy mennyire megkárosodik Magyarország a cukoradónál. Közöljük itt ez adatokat:

Idény	bejelentett répa métermázsa	előirt adó forint
1873—74.	15.145,339	10.056,097
1874—75.	10.446,938	7.626,264
1875—66.	14.084,536	10.280,711

visszaállitott adó forint	marad forint
7.547,993	3.508,104
5.793,709	1.832,555
10.186,330	95,380

A cukoradó tehát az államnak ugyszólván semmit nem jövedelmez már, és ha erős kiviteli év talál következni, még vesztesége lesz az államnak.

Meg kell itt jegyeznünk, hogy a magyarországi cukorkivitel ugyszólván zerus, mert mint a statistikai adatok mutatják, mintegy 15 millió frt értékü vagy közel 250,000 métermázsát teszt cukor behozatalunk, melylyel szemben a magyar határokon átmenő kivitel mintegy 9 millió frt értékü vagy 165,000 métermázsát tesz. Tehát 185,000 métermázsa külföldi cukrot fogyasztunk még a belföldi termelésen felül, és mégis a cukoradó viszszatérítéshez fentebbi 10$_1$ millióból 30 százalék, vagy 3.355,899 frt számittatott a magyar kincstár terhére. Igy tehát nem elég, hogy 235 ezer métermázsa cukor után Ausztriának fizetjük az adót, hanem még az adóvisszatérítésnél is 3$_3$ millió frttal megkárositattak az ország. Mindazonáltal az országgyülési többség oly kormányt támogat, mely elszenvedi ez ország fosztogatást.

GABONA ÁRAK

a f. é. jan. hó 27-én tartott hetivásáron.

		I. oszt.	II. oszt.	III. oszt.
Búza	100 klg.	ft. 11.50	ft. 11.24	ft. 11.—
Kétszeres	„ „	„ 9.40	„ 9.—	„ —.—
Rozs	„ „	„ 9.—	„ 8.60	„ —.—
Árpa	„ „	„ 6.40	„ 6.—	„ —.—
Zab	„ „	„ 7.85	„ 7.40	„ —.—
Kukoricza (uj)		„ 5.40	„ 5.10	„ —.—
Hajdina	100 klg.	ft. 5.90		
Széna	„	„ „ 4.—		
Szalma	„	„ „ 1.90		

NAGY FERENCZ
laptulajdonos.

HAKSCH EMIL felelős szerkesztő. KIS JÓZSEF szerkesztő társ.

HIRDETÉSEK

Kőszén eladás.

Pécsett: **PRICK V.** által bérlett **Pécs-bányatelepen fekvő vasgyár-mezői** kőszénbányából általánosan mint legjobbnak elismert kőszenet, következő árak mellett ajánljuk:

A telep helyén (Jauka-akna) vagy **Bánya-vasúti állomáson:**

darabszén	33 kr.
vegyesszén	23 „
fűtőszén	20 „
kovácsszén	24 „

Pécsett házhoz állitva:

darabszén	45 kr.
vegyesszén	35 „
fűtőszén	32 „
kovácsszén	36 „

50 kilogrammot (egy v. mázsa) számitva.

Megrendeléseket elfogad az **alulirott igazgatóság** és a **kőszéneladási főügynökség:**

HERMANN és PIERNIKARSKI

uraknál Pécsett Baritok utcza 4. s. a.

275 (0—7)

PRICK V. gépgyár-, vasöntöde és kőszénbánya

igazgatósága.

(2—1) 18.

Pályázat.

A dárdai r. k. kántortanitói állomás Preller Simon veteránlanító lemondása folytán üresedésbe jövén, az erre f. é. január hó 20-ára kitüzött pályázat **február hó 12-ikére** halasztatott, mit ezennel az érdekeltek szives tudomására juttatunk, kijelentvén egyszersmind, hogy azok, kik ezen állomást elnyerni óhajtanák, a kitüzött napon a helyszinén személyesen megjelenni szíveskedjenek. Az állomással következő jövedelem jár: 1. Tisztességes — 3 lakszobából, konyhából, élés- és fakamrából álló lakás; 2. 375 □ öl nagyságu házikert, és 5 hold kaszáló; 3. minden házaspár után (van 300 pár) egy véka kétszeres buza; az urodalomtól 10 mérő kétszeres buza és 8 öl gyertyánfa: 4. pénzben az urodalomtól 4 frt 20 krt; lélekpénz fejében minden pártól 25 kr. iskolapénz fejében minden gyermektől (van 150) 50 kr; vasárnapi iskoláért 20 frt. stola 60 frt. Tanitási nyelv: német és magyar.

Az iskolaszék megbizásából

Schultz Károly,
segédlelkész.

A baranyamegyei takarék- és hitelbank

1877. évi március hó 4-ik napján d. e. 10 órakor tartandja

rendes évi közgyülését

Pécsett saját házában; mire a t. c. részvényesek, az alapszabályok 16-ik §-ára*) figyelmeztetéssel ezennel meghivatnak.

A közgyülés tárgyai:

1. évi jelentés a banküzlet eredményéről; 19. (2—1)
2. a zárszámla és évi mérleg megállapitása;
3. a közgyülési jegyzőkönyv hitelesitésére kiküldendő bizottság választása.
4. a felügyelő bizottság tagjainak választása, és az igazgatóság választás utjáni kiegészitése.
5. azon módozatok megállapitása, melyek szerint a társulat ügyei vezetendők lesznek.
6. inditványok, a mennyiben az alapszabályok 31. §. m.**) pontja értelmében bejelentvék.

Kelt Pécsett, 1877. évi január hó 27-én.

Az igazgatóság.

16. §.*) Minden részvényes, ki szavazási joggal élni akar, részvényét a bank pénztáránál 8 nappal a közgyülés előtt téritvény mellett letenni tartozik.

21. §. m.**) Az inditványok csak úgy kerülhetnek a közgyülés tanácskozása alá, ha a közgyülés előtt legalább 14 nappal az igazgatóságnál irásban benyujtvák.

A Siklósi kölcsönös segélyző-egylet

folyó évi február hó 18-án délutáni 2 órakor Siklóson a városháza kis termében hatodik évi

rendes közgyülését

tartandja.

A közgyülés tárgya leend:

1. Az igazgató üzlet-jelentése. 20. (1—1)
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. Az igazgató tanácsnak számadási felmentése.
4. A felügyelő bizottság megválasztása.
5. Az igazgató tanácsból sorsolás által kilépő 3 tag helyett ujak választása.
6. Netaláni inditványok tárgyalása.

Siklós 1877. január 31-én.

Plásztits Döme,
elnök.

Hirdetmény.

Melynél fogva köztudomásra hozatik, hogy a pécsi takarékpénztár igazgatósága által a kézi zálogok és idegen váltók után eddigi fizetett 9% kamatok

f. évi február hó 1-től fogva

8%-re **leszállittattak** és hogy az **ingatlanokra jelzálogi bekeblezé**s mellett adandó pénzkölcsön iránti ügylet **ismét folyamatba tétetett.**

Pécsett 1877. évi február hó 1-én tartott igazgatósági ülésből.

A pécsi takarékpénztár igazgatósága.

22. (1—1)

Titkos betegségek

és azok következményei — valamint a fejbőr-korpa is

a gyakorlati téren több mint 30 éven át szerzett tapasztalat nyomán — gyökeresen, gyorsan és a szokott életmód megváltoztatása nélkül gyógyittatnak. **Pécsett, deákutca 1. számu ház emeletében.** 173. (0—5)

Rendel naponta 11-től 1 óráig.

Levelekre gyorsan válaszoltatik.

Birtok bérlet.

Baranya megyében Kisteleki határban Pécs-Szentlőrinci vaspálya állomáshoz 1 óra távolságban egy tagban fekvő mintegy 600 hold uribirtok, uri és cseléd lakásokkal, gazdasági épületekkel 10 vagy 12 évre f. évi márciustól kezdve haszonbérbe adatik — a tulajdonossal szerződésre léphetni, Pécsett Megye-uteza 9-ik számu házánál. 16. (1—1.)

Pécsváradon a 411. szám alatti ugynevezett

Tüskesi-malom

folyó 1877. évi ápril 1-től kezdve bérbe adandó. Bővebb tudósitást nyerhetni Hovk Jakab úrnál Pécsváradon. 17. (3—1.)

Hirdetmény,

21. (2—1)

Alólirott üzletvezetőség részéről ezennel tudomásra hozatik, hogy a személyszállitó gőzösök f. évi február hó 3-tól hetenkint kétszer közlekednek Budapest és Mohács közt, ugyan is: szerdán és szombaton reggel 7 órakor Budapestről Mohácsra, innen vissza Budapestre pedig minden hétfőn és csütörtökön 4 órakor reggel.

Ezen hajómenettel kapcsolatban f. évi február hó 3-tól kezdve minden szerdán és szombaton a 17-ik számu helyi vonat tétetik közlekedésbe akként, hogy az este 7 óráig a hajót bevárván Pécsre visszatér és ezzel az 51-ik számu vonattali személyszállitás beszüntetik. Pécs 1877. évi janár 31-én.

Az üzletvezetőség.

Megjelent és minden hazai könyvkereskedésben kapható:

Halljuk a szép szót! Magyar felköszöntő (toaszt) könyv szerkesztették Wajdits József és Bátorfi Lajos. Második javitott és tetemesen bővitett kiad. A diszes keménykötésü könyvek ára 1 ft. 50 kr.

Rajta fiuk vigadjunk! Közkedvességü dalkönyv, ötödik bővitet kiadás 1 frt 80 kr., diszkötetésben 2 frt 80 kr.

Rajta fiuk vigadjunk! Magyar dalkönyv olcsó kiadása, kötve 96 kr. 259. (3—3)

Rajta leanyok mullassunk! Mulattató kézikönyv, magyar hölgyek számára, gyüjtötte Wajdits József. Ára az 500 lapra terjedő szinnyomatu boritékkal ellátott könynvek 1 frt 60 kr. Aranymetszésü diszkiadásnak 2 frt. 60 kr.

Rajta párok táncoljunk! Lakatos Sándor tánckönyve diszes cimboritékkal. Keménykötésü mű ára 1 frt. 40 kr.

Ungarn im Spiegel deutsher Dichtung Magyarország a német költészet tükrében, diszes kiállitásban fűzve 1 frt. 80 kr., elegans diszkötésben aranyozva 2 frt 80 kr.

Wajdits József „Képes népnaptára" 1877-ik évre, megjelent 30,000 példányban, kötve 50, fűzve 40, kis kiadás 25 kr.

Postai rendelések a levél vétele után azonnal teljesittetnek. **Vajdits József,** könyvkiadó Nagy-Kanizsan.

! A hamisitástól óvatik !

Lyukas fogak kitöltésére hatásosabb és jobb szer nincs mint dr. **Popp J.G.** cs. kir. udv. fogorvos **fogplombja** Bécs, Stadt, Bognergasse Nr. 2.), melyet mindenki maga egész könnyen és fájdalom nélkül a lyukas fogba illeszthet, mely aztán szilárdul a fogmaradékkal és foghussal összeforva, a fog további romlását meggátolja s a fájdalmat megszünteti. 6 (0—2)

Anatherin szájviz.

Dr. Popp J. G. cs. kir. udvari fogorvoshoz, Bécs, Bognergasse, 2. sz.

Üvegcsékben: ára 1 frt. 40. kr.

Ez legkitünöbb gyogyszer a csúzos fogfájások, úgyszintén gyuladások, daganatok és sebesülések ellen, mert felolvasztja a fogkövet, és ennek ujulását gátolja, megerősiti az ingatag fogakat, és a foghúst s minthogy minden ártalmas anyagt a fogaktol és a foghustol távol tart, a szájnak kellemes üdeséget szerez, és minden kellemetlen szagot rövid használat után eltávolit.

Anatherin-fogpaszta

Dr. Popp J. G.-től, bécsi cs. k. ud. fogorvos. Ezen készitmény fenntartja a lélekzet frisseségét és tisztaságát s arra is szolgál, hogy a fogaknak vakitó fehérséget kölcsönözzön, azok megromlásat megakadályozza és a foghúst erősitse. Egy csomag ára f. 1.22

Dr. Popp J. G. növény-fogpora.

A fogakat akép tisztitja, hogy naponkénti használata által nemcsak az annyira alkalmatlan fogkő távolittatik el, hanem a fogak is mind erősebbek és fehérebbek lesznek.

Dr. Popp illatos fogpasztája,

évek óta elismerve mint legbiztosabb **óvszer** fogfájások ellen, mint legkitünőbb szer a **szájüreg és fogak épeégben tartására.**

Egy darab ára 35 kr.

RAKTÁRAI:

Pécsett: Kunz, Sipőtz, és Kovács E. urak gyógyszertárában Zsolnay W. és Zach uraknál. — Továbbá: a magyar birodalom minden gyógyszertárában, illatszer- és diszmű-árukereskedésében

Ovás.

Azt tapasztalom, hogy az általam 26 év óta készitett, és közkedveltségü

Anatherin szájviz

hason név alatt hamisittatik és eloadatik.

A t. közönség amitasára az ezen hamisitas készitöi ugyanazon felszerelést használják, mint minökkel én a sajat gyartmanyaimat ellatom.

Ennélfogva mindenkit figyelmeztetem, hogy az általam készitett Anatherin-Szajviz, mindenkor teljes czégemmel, **J. G Popp, cs. kir. udvari fogorvos, Bécs, Bognergasse 2** a cs. kir. osztrak udvari czimerrel (kétfejü sas griffektől tartva) és a törvényessen letett óvjeggyel lesz ellatva, és mindazon készitmények melyek ugyan hasonló, de nem éppen az itt leirt felszereléssel lesznek ellatva, hamisitasnak tekintendők, egyidejüleg azt is megjegyzem, hogy a hamisitott Anatherin szajviz, mely gyakran kartékony hatasu, olcsóbban adatik el. Azért is, hogy egy részt valódi Anatherin szajvizem jó hirneve a hamisitott altal csorbulast ne szenvedjen masrészt meg, hogy è hamisitók ellen föllèphessek: tisztelettel felkérem a t. cz. közönséget, hogy a hamisitottnak megösmert Anatherin szajvizet az eladó neve megnevezése mellett, nalam valódi ellencserélye ki.

Dr. **J. G. Popp,** csász. kir. udvari fogorvos **Bécs, Bognergasse 2.**

A megyefai urasági korcsma és bormérési jog

f. évi március 1-én a helyszinén árvereztetni fog, ugyszinte a megyefai **urasági kőbánya** is bérbe kiadó. Bővebb értesitést ad JESZENSZKY ZOLTÁN Megyefán. 15. (3—1).

Biztos nyereményü részlet-jegyeket

az 1839-ki cs. kir. állami Rothschild-sorsjegyeknek

két legutolsó huzására

mely sorsjáték nyereményei meghaladják a 17 milliót, köztük 315,000 és 280,000 frtnyi fő- és számos jelentékeny melléknyereményekkel, eladunk:

Egy fél 1839-ki ötöd sorsjegyet	80 frttal.
„ negyed „ „	40 „
„ tized „ „	18 „
„ huszad „ „	10 „

Egy félötöd a legkisebb nyeremény nélkül	40 fttal
„ negyed „ „ „	20 „
„ tized „ „ „	10 „
„ huszad „ „ „	5 „

Mindenki 30 frtnak azonnali beküldésével **biztosithat** magának egy az 1877. évi junius 1-én sorszámával

kisorsolt 1839. évi egész ötöd sorsjegyet

mely már a legközelebbi nyeremény sorsolásnál mindenesetre nyereménnyel sorsoltatik ki, miután leköteleztük magunkat, hogy azt 150 frtnyi pótfizetés mellett 1877. jun. 5. a sorszám kihuzása után szállitjuk.

Az 1839-iki állami Rothschild-sorsjegyek két legutolsó huzása,

melyeken minden még kinem sorsolt ebbeli jegyek okvetlen kisoroltatnak 1877. évi junius 1-én és 1878. évi december 1-én történik meg és mindenkinek, ki ezen ritka és kedvező nyeremény alkalmat használni kivánják, — ajánljuk ezen sorsjegyeknek gyors megvételét, minthogy már most is nehezen kaphatók és később csak tetemesebb magasabb áron, vagy ha tekintetbe vesszük ezen sorsjegyeknek általános megkedveltetését, talán éppen nem lesznek eladók.

Nyitrai és társa Bécs I. Kärnthnerstrasse 16., 18. (Eisernes Haus)

276. (6—6)

Távirati cim: NYITRAI WIEN.

Nem szinlelt végeladás!

14 [6—1]

Miután a rosz üzlet-menet miatt

china-ezüstáru-gyárunkat

teljesen beszüntetjük, kényszeritve vagyunk pompás china-ezüst-gyártmányaink tömérdek készletét a leggyorsabban az előallitasi áron sokkal alabb elárusitani. Kisérletül szolgáljon következő kivonat a nagy árjegyzékből, mely utóbbi kivanatra bérmentesen megküldetik.

Mérsékelt ára:

		azelőtt	most csupán
6 drb. kávéskanal	frt	3.50	**1.50**
6 „ evőkanal	„	7.50	**2.80**
6 „ asztali kés	„	7.50	**2.80**
6 „ asztali villa	„	7.50	**2.80**
1 „ leves szedő	„	5.—	**2.30**
1 „ tej-szedő	„	3.50	**1.50**
1 „ vaj-szelence	„	5.—	**2.—**

		azelőtt	most csupán
1 drb cukortartó zárral	frt	14.—	8.—
1 p. gyertyatartó	„	8.—	3.—
6 drb kés nyugtató	„	5.—	**2.70**
6 „ csemege-villa	„	6.—	**2.50**
6 „ kés	„	6.—	**2.50**

Legujabb kézelő-gomb-garnitura, gépezettel **1 ft.** Parafa-dugok állat fejekkel **40 kr.**

Továbbá pompás findzsák, kávé- és tea ibrikek, tojás készletek, fogpiszkáló-tartók, ecet- és olaj készletek és más egyéb számos cikkek, stb. stb. szintoly meglepő olcsó árakon.

Különösen figyelemre méltó:

6 drb. evőkanal, 6 drb. villa 6 drb. kávéskanal, 6 drb. kés mind a 24 drb. együttvéve elegáns tokban 24 frt helyett **csak 10 frt.**

Ugyanaz britannia-ezüstből, mind a 24 drb. elegáns tokban **csak 7 frt.**

Vidéki megrendelések utánvét mellett pontosan és lelkiismeretesen eszközöltetnek.

Cím: **Preis E.,** *Bécs, Rothenthurmstrasse 16.*

Olcsó és tartós!

Temesvári Manó

czipőgyára,

Budapest, király-utcza 1. szám ajánlja

Nőknek:

Füzös topanok Brünellből fénymazos hegygyel, szép tüzéssel . . . . 2 ft. 70 kr.
Füzös topanok erös börböl fénymázos hegygyel, szegezve és csavarral ellátva, kettos talppal gyakori hasznalatra és esös idöre 3 ft. — kr.
Topanok mézga betéttel Brünnelböl fénymazos hegygyel, magas szabással, finom kiallitással . . . . 3 ft. 50 kr.
Topanok mézga betéttel eros chagrain vagy borjubörből, szegezve és csavarral ellátott kettős talppal, igen tartós és meleg . 3 ft. 50 kr.
Füzös topanok eros börböl fénymazos orral szegelt és csavarral ellatott kettős talppal 3 ft. 20 kr.

Uraknak:

Topanok finom chagrin kettősbörből . 3 ft. 60 kr.
Topanok fénymazos vagy bagariabörből szegezett és csavarral ellatott kettős talppal igen erös . . . . 4 ft. — kr.
Topanok finom börből diszes fénymázos hegygyel, termek és balokra . . . . . 4 ft. 50 kr.
Topanok orosz fénymazos bőrből, szegezett kettös talppal, csavarral a legjobb lábbeli a nedves idoben, igen tartós és meleg . 5 ft — kr.
Vadász csizmak vizhatlan kettős bagaria vagy fénymazos borböl, haromszor csavarral ellatott kettös talppal . . . . . . 10 ft. — kr.
Ugyanaz orosz fénymazos vagy bagariabőrből 9 „ — „
Topanok fiuknak fénymazos vagy bagaria börbol csavarral ellatva kettos talppal 4 ft. — kr.
Topanok leanyoknak Brünelből vagy börből igen erös szegezett talppal . . . . 2 ft. — kr.
Gyermekczipok Brünellből vagy börböl szegezett talppal igen tartós . . . . . 1 ft. 80 kr.
Topanok mainzi fenymazos termi borjubörböl Bismark mintaju . . . . . . 4 ft. 50 kr.

Részletes arjegyzékkel ingyen és bérmentve. Levelbeli megrendelések posta utanvét mellett pontosan eszközöltetnek. 277. (20—5)

Nincs többé köhögés

Az Egger-féle érdem éremmel kitüntetett különlegességek: i. m. az Egger-féle **Codeon-mellcukorkák** skatulyában használati utasitással 25, 50 kr. és 1 frtért.

Az Egger-féle mell-syrup üvegcsében, használati utasitassal 60 kr. és 1 ftért. Ezen syrup biztos és kellemes gyógyszer mindennemü nátha köhögés, rekedtség, torokbajok és nyálkásodások ellen. A fentebb kitett árakért közvetlen nálam és minden magyarországi gyógyszertárban kapható. Ezeken kivül ajánlom legfinomabb cukor-csemegéimet és thea-süteményimet. Az elősoroltak raktári készletben Pécsett is vannak Sipőcz és Kuncz urak gyógyszertáraiban.

266 (10—8)

Farkas József,

bajai lakós eladja mohácsi házát, mely a fő utcában a vásártér közepetáján fekszik — igen jövedelmező két házhelyen van — igen jó feltételek alatt. — Bővebb tudóitást nala Baján, kis mészárszék utcában saját házánál kaphatni — és az eladást is eszközölheti. 1 (6—5)

Nyomatott Taizs Mihálynál Pécsett 1877.